

1984 மார்ச் 9] [திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

இப்படியே விட்டுவிடுவோமானால் அது ஒரு பெரிய தீங்கையே எதிர்காலத்தில் ஏற்படுத்தும். அதைப் போக்குகின்ற வகையில்—விளம்பரப்படுத்தினால் மட்டும் போதாது—அதைக் கட்டாயமாக நிறைவேற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும். இல்லை என்றால், படித்துவிட்ட பின்னர் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து எங்களுக்கு வேலை தாருங்கள் என்று போராட்டங்கள் நடத்தக்கூடிய சூழ்நிலைகள் ஏற்படுவதற்கு வழி ஏற்பட்டுவிடும்.

இன்னொன்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் உறுதி அளப்பது, அரசாங்கத்தினுடைய அனுமதியை நாங்கள் வாங்கி விடுவோம். அந்தப் பள்ளி நிரந்தரமாக நடைபெறும் என்பதுதான். அந்த உறுதியை வைத்துத்தான் பணம் வாங்கப்படுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். எனவே, இதற்காக, அமைச்சர் அவர்கள் நீதி விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் அல்லது அதற்காக கி.ஐ.டிக்களை கொண்டு விசாரிக்க ஏற்பாடு செய்தோ, அந்தச் சமூக விரோத சக்திகள் மீது தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்து, அந்த ஏழை எளிய மக்களைக் காப்பாற்ற அரசாங்கம் முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, சிறுபான்மை இனத்திற்கு உள்ள உரிமை, அரசியல் சட்டப்படி தரப்பட்டிருக்கிற உரிமையாகும். அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டுதான் அவர்கள் செய்கிறார்கள். அதை மறுக்கின்ற உரிமை மாநில அரசுக்குக் கிடையாது. மாநில கல்வித் துறைக்கும் கிடையாது. அதை மறுக்கவும் முடியாது. ஆனால், நாம் நம்முடைய கட்டுத்திட்டங்களை, இப்போதிருக்கிற நிலைமைகளை வைத்து, நம்முடைய அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டு என்னென்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமோ, அந்த நடவடிக்கைகளை நாம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, இது ஒரு சிறிய பிரச்சனை என்பது அல்ல; இது இந்தியா முழுவதும் இருக்கின்ற ஒரு மிகப் பெரிய பிரச்சனையாகும். மெஜாரிட்டி மக்களை விட அதிகமான உரிமையைச் சிறுபான்மை மக்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்ற நிலைமையை இதுபோன்ற சந்தர்ப்பத்தில் நாம் பார்க்கிறோம். அந்த உரிமையை அவர்கள் தவறாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களைப் போலவே அரசுக் கருதுகிறது. நம்முடைய அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டு என்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்க முடியுமோ, அதை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். கர்நாடக மாநில மாணவர்களைப் பற்றி தலியாக ஆராய்ந்து முடிவு எடுக்கலாம்.

6. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1984-85 பொது விவாதம்—(தொடர்ச்சி).

*திரு. கோ. விஸ்வநாதன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1984-85க்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் பேசுகிற போது, நம்முடைய எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் சிலர் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக இருக்கிறது என்று குறை சொல்லி பேசினார்கள். அனைவரும் அறிந்த உண்மை, தமிழகத்தில் கடந்த

[திரு. கோ. விஸ்வநாதன்]

[1984 மார்ச் 9]

2 ஆண்டுக் காலமாக வறட்சிநிலை இருந்தது என்பது. அதுவும் வறட்சி எந்த அளவுக்கு இருந்தது என்பதை அனைவரும் அறிவோம்.

வறட்சி முடிந்து இப்போது வெள்ளத்தினுடைய சேதங்கள் ஆரம்பித்து அந்த வெள்ளத்திற்காக, அவசர தடுப்புப் பணிகளை அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது. வறட்சிக்காக நாம் 114 கோடி செலவழித்தோம். மைய அரசு இதுவரையில் 77 கோடிக்குதான் அனுமதி அளித்துள்ளது. வெள்ள நிவாரணத்திற்காக நாம் இன்னும் எவ்வளவு கேட்பது என்றே தெரியவில்லை. ஏற்கெனவே இருந்த வெள்ளம் போக, தற்போது ஒரு வார காலமாக தொடர்ந்து மழை பெய்து, அதிகமான வெள்ளப்பெருக்கத்தால் பல மாவட்டங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்காக 128 கோடி ரூபாயை கேட்டிருக்கிறோம் மத்திய அரசிடமிருந்து. ஆனால், இதுவரையில் மத்திய அரசு 15 கோடியைத்தான் வழங்கினார்கள். பிறகு 37 கோடிக்கு அனுமதி அளித்திருக்கிறார்கள். இன்னும் நூற்றுக்கணக்கான கோடி செலவு ஆகுமோ என்று அச்சப்படும் விதத்திலேதான் மாநிலம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதன் விளைவுதான் பற்றாக்குறை பட்டுள்ளது.

இதுவரையில் நாம் எப்பொழுதுமே ஓவர் டிராப்ட் வாங்கியது கிடையாது. ஆனால் இந்த ஆண்டு, நம் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் மிகைப் பற்றை வாங்குகிற அளவுக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதையும், நிச்சயமாக நம்முடைய எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள் என்று கருதுகிறேன். அத்தோடு மத்திய அரசு இப்போதிருக்கிற மிகைப் பற்றையே இந்த மார்ச் மாதத்திற்குள்ளாக சரி செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறது. நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்களும் அதை ரூ. 113 கோடியிலிருந்து ரூ. 60 கோடியாகக் குறைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் என்ன காரணம்? ஏன் மிகைப் பற்று வருகிறது? பற்றாக்குறை பட்டுண்டே போட வேண்டியிருக்கிறது என்பது முதல் காரணம். இரண்டாவது நமக்கு தேவையான அதிகாரங்கள் இல்லை என்பது.

அதிகாரங்கள் என்று சொல்கிறபோது, அரசியல் அதிகாரத்தைக் கூட குறிப்பிடவில்லை. நிதி ஆதாரங்களைப் போதுமான அளவிற்குத் திரட்டக் கூடிய அளவிற்குக்கூட நம்முடைய மாநிலத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை என்பதைத்தான் அன்றுமுதல் இன்றுவரையில் சொல்லிக் கொண்டே வருகிறோம். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அதைப்பற்றிச் சொல்லியதைக் கூட நமது மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அரசியல் சட்டத்தில் மைய அரசுக்குத் தேவைக்கு மேலாக, இளவுக்கு மீறி அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மிச்சம் அருக்கும் மிகக் குறைந்த அளவு அதிகாரங்கள் தான் மாநில அரசுகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் குறைந்த

1984 மார்ச் 9]

[திரு. கோ. விஸ்வநாதன்]

அதிகாரத்தையும் குறைப்பதற்கு நாள்தோறும் முயற்சி செய்து கொண்டேயிருக்கிறார்கள். என்னென்ன அதிகாரங்கள் நமக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அவைகளை ஒவ்வொன்றாக எடுப்பதிலே மைய அரசு அக்கறை கொண்டிருக்கிறது. அன்றைக்கு அரசியல் நிர்ணயச் சபையிலே அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கிய போது, மைய மாநில உறுவகளைப் பற்றி ஆராய்வதற்கு அங்கே ஒரு ஸ்டடி டம் உருவாக்கியிருந்தார்கள். ஒன்றை அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-10)

The outstanding feature of the financial relationship between the Centre and the States consequently is that the former is always the giver and the latter the receivers என்று அன்றைக்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதனுடைய உண்மையை நாம் இன்றைக்கும் புரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். அரசியல் நிர்ணயச் சபையில் உறுப்பினராக இருந்த தமிழகத்தைச் சேர்ந்த மதிப்பிற்குரிய திரு. சந்தானம் அவர்கள் மிக வேகமாகவே அன்றைக்குச் சொன்னார்கள். மாநிலங்கள் பிற்காலத்திலே எப்படியிருக்கும் என்பதைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிற போது The Provinces will be beggars at the doors of the Centre என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அதுதான் உண்மை நிலை என்பது விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. நாள்தோறும் மிகச் சாதாரணத்தை எடுத்துக் கொண்டு டெல்லிக்குப் போகக்கூடிய நிலையிலேதான் மாநிலங்கள் இருக்கின்றன. இல்லையென்றால் எந்த மாநிலமும் வாழமுடியாது என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. மாநிலங்கள் இன்றைய தினம் நிதிக் குழுவைதான் நம்பியிருக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. மாநிலங்கள் நிதிக் குழுவிடமிருந்து பணத்தைப் பெற்றுத்தான் வாழவேண்டுமென்ற சூழ்நிலைதான் இருக்கிறது. ஆனால் நிரந்தரமான நிதிக் குழு தேவை என்று நாம் மத்திய அரசைக் கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறோம். இப்போது போடப்பட்டிருக்கிற சர்க்காரியா கமிஷனாவது அதைக் கவனிக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். இந்த நிதிக் குழுவைப்பற்றி நீண்ட நாட்களுக்கு முன்னதாகவே அரசியல் சட்ட நிபுணர் சர் ஐவர் ஜென்னிங்ஸ் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறபோது "Commissions propose but Politicians dispose and politicians depend on votes" என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்குத்தான் நிதிக் குழுக்கள் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன. மாநிலங்களுக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது? மாநிலங்களுக்கு உள்ளவை 19 வரிகள்தான். அந்த வரிகளையெல்லாம் பார்த்தால் உருப்படியான வரிகளாக இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. அந்த வரி நிலவரி, விவசாய வருமான வரி, மரண வரி, தலைவரி கேபிடேஷன் டாக்ஸ், ஆளை எண்ணி தலைமீது வரிப்போடலாம், இப்படிப்பட்ட வரிகள்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒன்றே ஒன்று சேல்ஸ் டாக்ஸ், இன்னொன்று எக்ஸைஸ் வரி இந்த

[திரு. கோ. விஸ்வநாதன்]

[1984 மார்ச் 9]

இரண்டைத் தவிர 17 வரிகளில் ஒன்றையுமே உருப்படிப்பான வரி என்று நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. இந்த மாநிலத்திற்கு உள்ள வரிகள் பற்றி ஏ. ஆர். முதலியார் சொல்கிறபோது அவையெல்லாம் மலடுதட்டிப் போனவை போலியானவை என்று சொல்லியிருக்கிறார். நமக்கு இருப்பவை எல்லாம் இன்எலாஸ்டிக் டாக்ஸ், ஆனால் மைய அரசின் வரிகள் யாவும் எலாஸ்டிக் டாக்ஸ் நிறைய வருமானம் தரக்கூடியவை, உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால் எக்ஸைஸ் டியூட்டி, எஸ்டம்ஸ் டியூட்டி கார்ப்ப் ரேஷன் டாக்ஸ் இப்படிப்பட்ட வரிகளை அவர்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதிலே அவர்கள் 1 சதவீதம் உயர்த்தினால் கூட ஆயிரம் கோடி ரூபாய் கிடைக்கும், அந்த அளவுக்கு எலாஸ்டிக் டாக்ஸாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட வரிகளை மத்திய அரசு வைத்துக் கொண்டு நமக்கு உருப்படியில்லாத வரிகளைக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் டிவிபிள் பூனிலிருந்து மாநிலங்களுக்குப் பங்கு தரவேண்டும். எந்த எந்த வரிகளிலிருந்து நமக்குத் தரவேண்டுமென்று சட்டத்திலே இருக்கிறது. ஆனால் மாநிலங்களுக்குப் பங்கைத் தராத முறையிலே மத்திய அரசு வரிமுறையை மாற்றிக்கொண்டேயிருக்கிறது. 1983-84 ஆம் ஆண்டிலே 3 ஆயிரம் கோடிக்கு மத்திய அரசு வரி போட்டார்கள். நல்ல காலமாக, தேர்தல் ஆண்டாக இருப்பதால் இந்த ஆண்டு அதிகமாக அப்படி வரிபோடவில்லை. அந்த 3 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் வருமானத்தில் மாநிலங்களுக்குக் கொடுத்த பங்கு எவ்வளவு என்றால் 101 கோடி ரூபாய்தான். இந்த ஆண்டு 1984-85 ஆம் ஆண்டிலே மாநிலங்களுக்குப் பங்கு தராத முறையிலே எஸ்டம்ஸ் டியூட்டி என்ற வகையிலே 458 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே ஒரு சல்லிக்காக கூட மாநிலங்களுக்கு பங்கு வராது. இந்த நிலையில் தான் மத்திய அரசின் வரிக்கொள்கை இருந்து வருகிறது. இப்படி மாநிலங்கள் ஏமாற்றப்படுகின்றன. எஃகு, அலுமினியம், எண்ணெய் போன்ற பொருள்கள் மீது எக்ஸைஸ் வரி போடாமல் அந்தப் பொருள்களின் விலைகளைக் கூட்டியிருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்வதால் அவர்களுக்குப் பணம் வருகிறது, ஆனால் மாநிலங்களுக்குப் பங்கு கிடைக்காது. இப்படி மத்திய அரசு செய்து கொண்டிருக்கிறது. சாதாரண ஆள் இதையே செய்தால் மோசடி கேஸ் போடலாம், அந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு மத்திய அரசு செய்துகொண்டு மாநிலங்களை ஏமாற்றிக்கொண்டிருக்கிறது.

இன்னும் ஒன்றைச் செய்து இருக்கிறார்கள். ஸ்பெசல் லெவி சர்சார்ஜ் என்ற பெயரால் வரியைப் போட்டு—அதில் மாநிலங்களுக்குப் பங்கு கிடையாது—அதையும் அவர்கள் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். டிவிசபல் பூலுக்கு வராமலேயே அந்த வரியைத் தடுத்து மொத்தமாக அவர்கள் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். வரி போடுகின்ற கொள்கைகளைத் தவிர மத்திய அரசு வரி சலுகைகளை அறிவித்து இருக்கிறது. என்ன வரி சலுகை அறிவித்து இருக்கிறார்கள் தெரியுமா? அவர்கள் பங்கிலிருந்து சலுகை

1984 மார்ச் 9]

[திரு. கோ. விஸ்வநாதன்]

தருகிறார்களா என்றால் இல்லை. இன்கம் டாக்ஸுக்கு வரிச் சலுகை, எக்ஸைஸ் டீட்டிக்குவரி சலுகை, இவைகள் யாரைப் பாதித்து இருக்கின்றன. ஏறத்தாழ 345 கோடி ரூபாய்க்கு வரிச் சலுகை இருக்கிறது. அதுவும் மாநிலங்களை பாதித்து இருக்கிறது. நமக்கு எது எது வரவேண்டுமோ அதை அவர்கள் வரிச் சலுகையாக அறிவித்து இருக்கிறார்கள். “கடைத் தேங்காயை எடுத்து வழிப் பிள்ளையாருக்கு உடைப்பது போல” இப்போது மத்திய அரசு செய்து கொண்டு இருக்கிறது. இன்று மாநிலங்களுடைய நிலைமை அவர்கள் என்ன கொடுக்கிறார்களோ அதை வாங்கிக்கொண்டு செலவிடவேண்டும்.

இன்னும் ஒன்றை மத்திய அரசு செய்து இருக்கிறது. இந்த ஆண்டு மாநில நிதி அமைச்சர்களைக் கூட்டி திட்டச் செலவைக் குறைக்க வேண்டும். நாம் எல்லாம் சிக்கனமாக இருக்க வேண்டும் என்று நமக்கு எல்லாம் உபதேசம் செய்து இருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ வேறு வழி இல்லாத சாரணத்தால் எல்லா மாநிலங்களும் அதை ஒப்புக்கொண்டார்கள். திட்டத்திற்கு வெளியே உள்ள நான்-பிளானிங் எக்ஸ்பெண்டிச்சரைக் குறைக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதற்கான நிதி ஆதாரத்தை நீங்களே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் மாநில அரசுகளுக்கு உபதேசம் செய்து இருக்கிறது மத்திய அரசு. அதையும் மாநிலங்கள் ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கின்றன. என்ன நடந்து இருக்கிறது? “Centre has not only increased its non-plan expenditure by 14% but has also stepped up central sector outlay by 25% maintaining almost the rate of increase budgeted last year.” என்ற செய்தி வந்து இருக்கிறது. ஆக உனக்கு உபதேசம் உனக்கு இல்லையடி மகனே என்பதைப் போல நமக்குச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். எல்லாவற்றையும் குறைக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு எதையும் குறைக்காமல் சென்ற ஆண்டு என்ன செலவு செய்தார்களோ அதே அளவு செலவை இந்த ஆண்டும் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு அளவுக்கு இந்த ஆண்டு நமக்கு மத்திய அரசு ஒதுக்கீடு இருந்து இருக்கும். ஆனால் மாநிலங்களுக்கு மொத்தமாகச் சேர்த்து 2 ஆயிரம் கோடி ரூபாய்க்கு பிளானிங்டில் வந்து இருக்க வேண்டும். ஆனால் குறைத்ததன் விளைவாக 900 ஆயிரம் கோடிதான் வந்து இருக்கிறது. 2 ஆயிரம் கோடி வர வேண்டிய நேரத்தில் 900 ஆயிரம் கோடிதான் கொடுத்தார்கள். இப்படி மத்திய அரசு எல்லா மாநில அரசுகளையும் மொட்டை அடித்து இருக்கிறது. ஆண்டுக்கு ஆண்டு மாநிலங்களின் பங்கு குறைந்து கொண்டே வருகிறது. இது மிசவும் கவலைத் தரத் தக்கது. ஆண்டுக்கு ஆண்டு பங்கு அளிக்கிறார்கள் அது எப்படி குறைந்து இருக்கிறது என்பதை நான் நிச்சயமாக சொல்ல விரும்புகிறேன். 1979-80ல் மொத்த வரிசளில் மாநிலங்களுக்கு மத்திய அரசு கொடுத்த பங்கு 28.4 சதவீதம். இன்றைக்கு 4 ஆண்டுகள் சழிந்து 1983-84ல் இந்த மொத்த வரிசளில் மாநிலங்களுக்கு அவர்கள் கொடுத்த பங்கு 25.1 சத

[திரு. கோ. விஸ்வநாதன்]

[1984 மார்ச் 9]

வீதமாகக் குறைந்துள்ளது. ஆக நமக்கு வருமானம் குறைந்து கொண்டே போகிறது. அது மட்டும் அல்ல, இதைக் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் சென்ற ஆண்டில் மாநிலங்களுக்கு வந்த பங்கு 5,189 கோடி ரூபாய். இதுவே 1979-80ல் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் 5,873 கோடியாக இருந்து இருக்கும். ஏறத்தாழ 700 கோடி ரூபாய் இந்த 4 ஆண்டுக் காலத்தில் மாநிலங்கள் வருமானத்தை இழந்து இருக்கின்றன. இவ்வளவு அதிகாரங்கள் மத்திய அரசுக்கும் இருக்கிறது. அவர்கள் கனரக தொழில் வேண்டும் என்றும் கோர் செக்டர் வேண்டும் என்றும் சொல்கிறார்கள், எடுத்துக்கொள்ளட்டும், நமக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. அவர்கள் லிப்ச்டிக்குக்கும், டாலகம் பவுடருக்கும் அதிகாரம் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள், எடுத்து வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

விவசாயம் நம்மிடத்தில் இருக்கிறது. விவசாய கருவிகள் மத்திய அரசுக்குச் சொந்தமானது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை நாட்டுக்கு நல்லது அல்ல. இப்படி நடப்பது இந்திய ஒற்றுமைக்கு நல்லது அல்ல என்று நான் திட்டவாட்டமாக சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அண்மையில் சென்னையில் வந்து பேசிய மதிப்பிற்குரிய பால்கி வாலா அவர்கள் குறிப்பிட்டதை இந்த நேரத்தில் நான் எடுத்துச் சொல்வது சாலச் சிறந்தது என்று கருதுகிறேன்.

“No power has been given to the Centre to take away the powers which are on the State list. I am afraid that the integrity of the country may be destroyed because of the Centre's overdomination. The unity of the country may be lost because of the misguided zeal of some persons who think they are giving a strong Government but in fact an authoritarian Government.” என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

மத்திய அரசும் மாநில அரசுகளும் எப்படி நடைபெறுகின்றன என்பதற்காக இதை நான் சொல்கிறேன். நீண்ட காலத்திற்கு முன்னால் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு உதாரணத்தைச் சொன்னார்கள். அவர் சொன்னார், “கார்த்திகேயனும் கலெக்டர், கந்தசாமியும் கலெக்டர்; கார்த்திகேயன் ஜில்லா கலெக்டர், கந்தசாமியோ பில் கலெக்டர்” என்ற முறையில் சொன்னார்கள். நாம் எவ்வளவு காலத்திற்கு கந்தசாமியாகவே இருக்க போகிறோம் என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இந்த ஆண்டு ரயில்வே வரவு செலவுத் திட்டத்தில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள்? அதில் தமிழ்நாட்டுக்கு என்ன செய்து இருக்கிறார்கள்? என்ன செய்யவில்லை என்பதையும் நாம் பார்த்து ஆக வேண்டும். எப்படி தமிழ்நாடு பாதிக்கப்பட்டு

1984 மார்ச் 9]

[திரு. கோ. விஸ்வநாதன்]

இருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு உதாரணத்தைக் காட்ட விரும்புகிறேன். சென்னையில் பாதாள ரயில்வே திட்டம் Mass Rapid Transit System இதற்கு 57 கோடி ரூபாய் மொத்தமாகத் தேவைப்படும். சென்ற ஆண்டு இந்தத் திட்டத்திற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. அப்போதே அதற்கு நாம் குரல் எழுப்பினோம், 57 கோடி ரூபாய் திட்டத்திற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் போதுமா என்று. இந்த ஆண்டு மாண்புமிகு மத்திய இரயில்வே துறை அமைச்சர் அவர்கள் அந்தத் திட்டத்திற்கு என்ன செய்து இருக்கிறார்கள் தெரியுமா? அந்த ஒரு கோடியை 75 இலட்சத்திற்குக் குறைத்து விட்டார்கள். 57 கோடி ரூபாய் திட்டத்திற்கு வெறும் 75 இலட்சம் ரூபாய் மட்டும் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-20)

இதைவிடப் பெரிய அநீதியைத் தமிழகத்திற்கு யார்ரால் இழைக்க முடியும்? கல்கத்தா பாதாள இரயில் பாதைக்கு 75 கோடி ரூபாய் அனுமதி அளித்துள்ளனர். சர்க்குலர் ரயிலுக்கு இந்த ஆண்டில் 5 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஒரே ஆண்டில் 80 கோடி. ஆனால் சென்னையைப் பொறுத்த வரைக்கும் ஒன்றுமில்லை. கல்கத்தாவிற்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. இரயில்வே பட்ஜெட்டில், வங்காளி கனிகான் செளத்திரிதான் தெரிகிறாரே தவிர, இந்தியன் கனிகான் செளத்திரியை நான் தேடிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

கரூர்-திண்டுக்கல், மதுரை-திருநெல்வேலி, தூத்துக்குடி பிரட்கேஜ் இரயில்பாதை நீண்டகாலமாகக் கிடப்பில் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கும் கொஞ்சமாகத் தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது எந்த நேரத்தில முடிக்கப்படும் என்பது திட்டவட்டமாகத் தெரியவில்லை.

ஜோலார்பேட்டை-பெங்களூர் இரயில் பாதையை மின்சாரமயம் ஆக்குவதற்கு மொத்தமாக 24 கோடி ரூபாய் தேவை. ஆனால் இந்த ஆண்டில் ஒரேயொரு இலட்சம் ரூபாய்தான் அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு கோடி அல்ல, ஒரேயொரு இலட்சம்தான் 24 கோடி ரூபாய் தேவைப்படும் அந்தத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை அநீதி என்று சொல்வது தவறு, துரோகம் என்றுதான் இதைச் சொல்ல வேண்டும். இப்படிப்பட்ட இரயில்வே பட்ஜெட்டை இந்த ஆண்டு இரயில்வே அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள்.

இந்தியப் பேரரசின் பொருளாதார நிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் மாநில அரசுகளின் பொருளாதார நிலையும் அமைய முடியும். இந்தியா மிகப் பெரிய செல்வாக்கு பெற்ற பொருளாதார நிலையில் விளங்கினால் நாமும் அப்படி இருக்கலாம். ஆனால், அங்கே இருக்கின்ற நிலைமையை ஒட்டித் தான் இங்கேயும் நாம் இருக்கிறோம். சட்டியில் இருந்தால் தானே அகப்பையில் வரும் என்று சொல்வார்கள்.

[திரு. கோ. விஸ்வநாதன்]

[1984 மார்ச் 9]

மொத்தமாகப் பார்த்தால், இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் தொழில் துறையில் உலகத்தில் பத்தாவது இடத்தில் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஜி. என். பி.-யில் உலகத்தில் 15-வது இடத்தில் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் தனி நபர் வருமானத்தைப் பொறுத்தவரையில் 106-வது இடத்தில் இருக்கிறோம்.

இதன் விளைவுதான் இன்றைக்கு நாடு முழுவதும் வறுமை இருக்கிறது. வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே இந்தியாவில் எவ்வளவு பேர் வாழ்கிறார்கள் என்பது எல்லோராலும் விவாதிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று.

அண்மையில் மைய அரசின் திட்ட அமைச்சர் பாராளுமன்றத்தில் பேசியிருக்கிறார், நாங்கள் வறுமையை விரட்டியிருக்கிறோம், வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே இருப்பவர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்திருக்கிறோம் என்று பேசிய அவர் என்ன சொல்கிறார் என்றால் 1980-81-ல், 1981-82-ல் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே வாழும் மக்களின் சதவீதம் 51.1-லிருந்து 41.5 ஆகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இதுவே விவாதிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றுதான். இது உண்மையா இல்லையா என்பது பற்றி பத்திரிகைகளிலே விவாதங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. பொருளாதார நிபுணர்கள் அதைப்பற்றி விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது உண்மை என்றே வைத்துக் கொண்டாலும்கூட, அமைச்சரின் கூற்றுப்படியே 100-க்கு 41 பேர் ஒருவேளை சாப்பாடுகூட கிடைக்காமல் நாட்டிலே வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள், வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் விளைவுதான் தமிழ்நாட்டிலும் 100-க்கு 50 பேர் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது.

அதனால்தான் ஏழைக் குழந்தைகளையாவது நல்ல முறையில் வளர்க்க வேண்டுமென்பதற்காகச் சத்துணவுத் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. அதுமட்டுமல்லாமல், 10 வயது முதல் 15 வயது வரை உள்ள, பள்ளியிறுதி வகுப்பு வரையில் படிக்கின்ற பிள்ளைகளுக்கும் இதை நீட்டிக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் எண்ணி இந்த ஆண்டில் அதையும் அறிவித்திருக்கிறார்கள்; அதற்காக 20 கோடி ரூபாயையும் அறிவித்திருக்கிறார்கள், நிச்சயமாக இந்தத் திட்டம் பாராட்டப்பட வேண்டிய திட்டம்தான். இதைப் பற்றி எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் யாரும் பாராட்டுவதாகத் தெரியவில்லை. ஒருக்கால் அப்படிப் பாராட்டினால், தேர்தலில் எதிர்க்க முடியாது என்பதன் காரணமாகப் பாராட்டிச் சொல்லாமல் விட்டுவிட்டிருந்தாலும், மனத்திலேயாவது பாராட்ட வேண்டுமென்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

1984 மார்ச் 9]

[திரு. கோ. விஸ்வநாதன்]

இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு, “News To-day” என்ற பத்திரிகை எழுதியிருக்கிறது. We can truthfully say that the effect that is being made in the State to provide Education on a full stomach has no parallel anywhere, anytime, in the World, என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சாதனையை நாம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம்.

சத்துணவுத் திட்டத்தைப்பற்றிக் கூறும்போது நான் ஒன்றை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்குச் சத்துணவுத் திட்டம், கல்வித் துறை, ஆதிதிராவிட நலத்துறை, வனத் துறை, சமூக நலத்துறை என்று இப்படிப்பட்ட பல துறைகளின் கீழ் வந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இவைகளையெல்லாம் ஒன்று சேர்த்து ஒரே இயக்குநரகத்தின் கீழே வரும் வகையில், Directorate of Nutrition Meals Scheme என்று தனியாகத் துவக்க வேண்டுமென்ற யோசனையும் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய நிதியமைச்சரவர்கள் இந்த ஆண்டு முக்கியமான ஒரு அறிவிப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நுழைவு வரியைக் கைவிட்டு விட்டேன். இனி வராது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய எதிர்க் கட்சிகளின் சார்பில் பேசிய யாரும் இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டதாகவே தெரியவில்லை. சென்ற ஆண்டு, இந்த மன்றத்தில் இதுகுறித்து எவ்வளவு சப்தம் போட்டார்கள்? எவ்வளவு கடுமையான எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தார்கள்? அதையெல்லாம் அரசு ஏற்றுக்கொண்டு, “மாற்றான் வீட்டுத் தோட்டத்து மல்லிகைக்கும் மணம் உண்டு” என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொல்லியதைப் போன்று எதிர்க்கட்சிகள் சொன்னாலும் பரவாயில்லை என்று அதை ஏற்றுக் கொண்டு நம்முடைய அரசு அதைக் கைவிட்டிருக்கிறது. அதுபற்றி ஒரு வார்த்தைகூட பாராட்டுவதற்கு நம்முடைய எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு மனம் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

நிலமற்ற ஏழை விவசாயிகளுக்கான இன்ஸ்யூரன்ஸ் திட்டம் ஏழைகளின் துயர் துடைக்கும் திட்டமாகும். எனவே இப்படிப்பட்ட திட்டத்தினை அறிவித்த அரசுக்கும், நம்முடைய முதல்வர் அவர்களுக்கும் நாவலர் அவர்களுக்கும் நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தொழில் துறையில் மூன்றாவது இடத்தைத் தமிழகம் பெற்றிருக்கிறது என்பது மன நிறைவு தரக்கூடிய ஒன்றாகும். அதிலும் சிறு தொழில்களைப் பொறுத்த வரையில் 1979-க்குப் பிறகு 83 சதவீதம் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கின்றோம் என்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. ஆனால் இந்தியாவில் முதல் இடத்தை நாம் பிடிக்க வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய ஆசையாகும். எனவே அதற்கு வேண்டிய அனைத்தையும் செய்ய வேண்டும். எலக்ட்ரானிக்ஸ், தோல் தொழில் இயந்திரக் கருவிகள் செய்தல் போன்றவற்றில் இன்னும் அதிகக் கவனம்

[திரு. கோ. விஸ்வநாதன்]

[1984 மார்ச்]

செலுத்தினால் நிச்சயமாக நாம் தொழில் துறையில் முன்னேற முடியும். ஆகவே தொழில்களைத் துவங்குவதற்கு சில காரியங்களை நாம் செய்தாக வேண்டும். குஜராத்திலே சில ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள்.

அதாவது ஜன் வீண்டேர் கிளியரன்ஸ் என்ற முறை சடைப் பிடிக்கப்பட வேண்டும். தொழில் துவங்குவோருக்கு உதவும் வகையில் பதிவு செய்தல், மின்சாரம் வாங்குதல், கடன் பெறுதல், மானியம் பெறுதல் போன்ற அனைத்தும் ஒரே இடத்தில், ஒரே அலுவலகத்தில் பெறுகின்ற வகையிலே குஜராத்திலே ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதைப் போல இங்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து தொழில் துறையிலே வளர்ச்சி பெற வேண்டும் என்றால் மின்சாரம் இல்லாமல் எதுவும் நடக்காது. எனவே மிக முக்கியமானது மின்சாரம். ஆனால் மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் இன்றைக்கு நாடு முழுவதும் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. நாமும் அதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றோம். எனவே மின்சார உற்பத்திக்காக அதிகத் தொகையை நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒதுக்கி இருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அது மகிழ்ச்சிக்குரியது என்பதைத் தெரிவித்துக் சொல்கிறேன். ஆனால் மைய அரசு அதிலே போதுமான கவனம் செலுத்தவில்லை. மைய அரசின் ஆதரவு இல்லாமல் எந்த மாநில அரசும் அதிகமான மின் உற்பத்தியினைச் செய்து விட முடியாது. ஆனால் இன்றைக்கு நாட்டிலே மின்சார உற்பத்தி குறைந்து கொண்டே வருகின்றது. அவர்கள் அதிகரிப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் 1981-82-லே 10.2 சதவீதமாக இருந்த மின் உற்பத்தி 1982-83-ல் 7 சதவீதமாகக் குறைந்திருக்கின்றது. இந்த ஆண்டின் முதல் 9 மாதங்களில் நாம் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் இது 5 சதவீதமாகக் குறைந்திருக்கின்றது என்பது தெரியும். அதிலேயும் மின்சார உற்பத்திக்காகச் செலவாகின்ற மின்சாரம், டிரான்ஸ் மிஷன் லாஸ் எல்லாவற்றையும் கழித்து விட்டுப் பார்த்தால் 1.9 சதவீதம் தான் மின்சார உற்பத்தி அதிகமாக ஆகி இருக்கின்றது என்று கணக்குச் சொல்கிறார்கள். எனவே இதை வைத்துக் கொண்டு நாடு முன்னேற முடியாது. தொழில் துறையிலே நாம் முன்னேற முடியாது. எனவே நாட்டின் பொருளாதார இழப்பிற்கு இது பெரிதும் உதவுகின்றது.

ஒரு மெகர்வாட் மின்சாரம் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டாலே ஆண்டு ஒன்றுக்கு 6 கோடி ரூபாய் நஷ்டம். நாட்டில் 10 சதவீதம் மின்வெட்டு வந்தால் ஆண்டுக்கு 7 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் நஷ்டம். ஆகவே இந்த மின் உற்பத்தியைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் மைய அரசு இருப்பதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள இயலாது. ஆகவே மின் உற்பத்தியினைப் பெருக்குவதற்கு எது தடையாக

1984 மார்ச் 9]

[திரு. கோ. விஸ்வநாதன்]

இருந்தாலும் அந்தத் தடைகளை உடைத்தெறிய வேண்டும். அந்த நிலைமைகள் மாற்றப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 1956 ஆம் ஆண்டு இண்டஸ்ட்ரியல் பாலிசி அதற்குக் குறுக்கே நிற்கின்றது என்று சொல்கிறார்கள். மத்திய மந்திரி திரு. ஆர். வி. அவர்கள் இங்கே மந்திரியாக இருந்தபோது அவர்கள் ஒரு யோசனை தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு. அதாவது தொழில் துறையிலே மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்து அவர்களுக்குக் கொடுக்க மாநில அரசிற்கு அனுமதி வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டதற்கு மையஅரசு மறுத்து விட்டது. எனவே இப்போது அதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

விவசாயத்திற்கும், வீடுகளுக்கும் மின்சாரம் தருகின்ற பணியை மின்சார வாரியம் ஏற்றுக் கொண்டு தொழில் துறைகளைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களுக்கு வேண்டிய மின்சாரத்தை வாங்கிக் கொள்வதைப் பொறுத்தவரையில் அவை அவர்களிடமே விட்டு விட வேண்டும். அந்த அளவிற்குத் தமிழக அரசு முன் வர வேண்டும். மத்திய அரசும் அதை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து பலரும் அதாவது ஏழை மாணவர்களும், அரசு ஊழியர்களும், உழவர்களும், நிலமற்ற ஏழை விவசாயிகளும் ஆகிய அனைவரும் இந்தத் தமிழக அரசின் வரவு செலவுத் திட்டத்தால் பலன் அடைந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஏழைகளுக்குப் பலன் தருகின்ற பட்ஜெட்டாக இந்த பட்ஜெட்டை அளித்திருக்கின்ற மாண்புமிகு நிதியமைச்சருக்கும், முதலமைச்சருக்கும் மனதாரப் பாராட்டினைத் தெரிவித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

(முற்பகல் 11-30).

* திரு. சித. சிதம்பரம் : மன்றத்தின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1984-85 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நிதி நிலை அறிக்கையிலே வெள்ள நிவாரணத்தைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வெள்ள நிவாரணத்திற்காக மத்திய அரசாங்கத்திடம் நாம் ரூ. 128 கோடி, கேட்டிருக்கிறோம். ஆனால் மத்திய அரசாங்கம் ரூ. 15 கோடி கொடுத்திருக்கிறது. மாநில அரசாங்கம், நாம் ரூ. 37 கோடி செலவழித்திருக்கிறோம். என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். உங்களுடைய மதிப்பீடே ரூ. 128 கோடி ; ஆனால் செலவழித்திருப்பதோ ரூ. 37 கோடி அப்படியானால் நிவாரணம் சரியாக நடைபெறவில்லை என்பதற்கு இதைவிட வேறு ஆதாரம் தேவையில்லை.

திரு. துரைமுருகன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய நிதி அமைச்சர் நாவலரிடத்திலே ஒன்றை நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆளுங்கட்சியிலே மிகப் பொறுப்பு வாய்ந்த, அனுபவம் மிக்க சட்ட மன்ற உறுப்பினர் நண்பர்

[திரு. துரைமுருகன்]

[1984 மார்ச் 9]

விசுவநாதன் அவர்கள், பேசுகின்றபோது, சென்ற ஆண்டு நுழைவு வரியை இந்த அரசு கொண்டு வந்தது. எதிர்க் கட்சிகள் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க இந்த நுழைவு வரி கைவிடப்பட்டது. அதைக் கூட எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள், நேற்று பேசியவர்கள் பாராட்டவில்லையே என்று குறிப்பிட்டார். நான் அறிந்த வரையில் நுழைவு வரிக்குப் பதிலாக மாற்று யோசனைகளை, மற்றவர்களிடத்திலே பெற்று அதற்குத் தக்கபடிதான் நாங்கள் செய்யப் போகிறோம் என்று அரசு அறிவித்ததாகத்தான் என்னுடைய ஞாபகம், கணக்கு. ஆகவே, திட்டவட்டமாக, பொறுப்புள்ள, மிக்க செல்வாக்கு படைத்த ஒரு ஆளுங் கட்சி உறுப்பினர் நுழைவு வரி கைவிடப்பட்டது, எதிர்க் கட்சிகள் பாராட்டவில்லையே என்று சொன்னதனால் நான் திடுக்கிட்டுப் போயிருக்கிறேன். எனவே, நிதி அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், நுழைவு வரியை இந்த அரசு கைவிட்டு விட்டதா? அப்படி இருந்தால், அதை நாட்டு மக்களுக்கு நிதி அமைச்சரே அறிவித்திருந்தால் அது இன்னும் பெருமையாக இருந்திருக்காதா என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அது பற்றி நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நுழைவு வரியினுடைய நிலைமையைப் பற்றி சொல்ல வேண்டுமானால், சென்ற ஆண்டு வந்தது. அதனால் ஏற்பட்ட விளைவுகள், அதற்காகக் குழுஒன்று அமைக்கப்பட்டது. குழுவினர் சொன்ன யோசனைகள், அந்த யோசனைகளுடைய அடிப்படையிலே என்ன, என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன என்று நிதி நிலை அறிக்கையிலேயே தெளிவு படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நுழைவு வரியைப் பற்றி இந்தச் சட்டமன்றமே ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றி, கையெழுத்திற்காக, மத்திய அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறது. ஆகவே, நுழைவு வரியை நாம் நடைமுறைப்படுத்தவில்லை. இன்னும் கை விடவில்லை. நடைமுறைப்படுத்தவில்லை, ஆனால் கைவிடவில்லை. இந்த அளவுக் காவது நுழைவு வரியைப் பற்றி ஒன்றுமே சொல்லவில்லை என்று அவர் சொன்னதிலே உண்மையிருக்கிறது. ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆனால், அது கைவிடப்பட்டதா, அல்லது அப்படியே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டதா என்றால் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் போன சட்டம் இன்னும் திரும்ப வரவில்லை, அது அப்படியே இருக்கிறது. அதற்கு மாற்றுத் திட்டமாகத்தான் ஒன்றைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்ற அளவுக்கு, அந்த உணர்வின் அடிப்படையிலேதான் இந்த ஆண்டினுடைய வரவு செலவுத் திட்டத்திலே வகுக்கப் பெற்றிருக்கிறது. ஃகல் டெர்ம்ஸ் ஆக மாண்புமிகு உறுப்பினர் கேட்டதன் பேரில் 'டீ ஜூர்' படி எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் வந்தது.

திரு. கு. ரமணி : உறுப்பினர் திரு. விசுவநாதன் நுழைவு வரியைக் கைவிட்டு விட்டதாகவும், அது நீக்கப்பட்டுவிட்டதாகவும் எதிர்க் கட்சிகள் அதைக் கூடப் பாராட்டவில்லையென்றும் சொன்னார்கள்.

1984 மார்ச் 9]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதற்குத் தான் தெளிவு படுத்தி விட்டேன். எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் நிதி அமைச்சருக்குத் தெரிந்த முழு விவரங்களும் தெரிந்திருக்கும் என்று சொல்வதற்கில்லை. மாற்றுக் கட்சி உறுப்பினர்களைப் போல ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கும் சில விவரங்கள் தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆனால் எல்லோருக்கும் எல்லாம் தெரியும் என்று சொல்வதற்கில்லை. எனக்கே கூட எல்லா துறைகள் பற்றி எல்லா விவரங்களும், நிதித் துறையைப் பற்றி எல்லா விவரங்களும் தெரியும் என்று நானே சொல்வதற்கில்லை. அதற்கு மாற்றுத் திட்டமாக நாம் கொண்டு வந்திருப்பதன் காரணமாக கைவிடப்பட்டது என்ற தகவலை அவர்கள் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். திட்டவட்டமாக, தெளிவாக விளக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டதன் காரணமாக, நான் லீக் டெர்ம்ஸிலே சொல்கிறேன். அது கைவிடப்படவில்லை, நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. சித. சிதம்பரம் : அரசினுடைய மதிப்பீடே வெள்ள நிவாரணத்திற்குத் தேவைப்படும் பணம் ரூ. 128 கோடி ; ஆனால் செலவழித்திருப்பதோ ரூ. 37 கோடி. ஆகவே, வெள்ள நிவாரணப் பணி சரியாக செய்யப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். வெள்ளத்தாலே வீடிழந்தவர்களுக்கு சரியாக உதவிகள் வழங்கப்படவில்லை. அதில் பழுது பட்ட சாலைகள் எல்லாம் இன்னும் சரி செய்யப்படவில்லை. அப்படிப் பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் நிறைய இருக்கின்றன. இந்த வெள்ளம் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கிற காரணத்தால் நிவாரணப் பணிகளுக்கு இன்னும் அதிக நிதி ஒதுக்கி, அவற்றையெல்லாம் சரிசெய்ய வேண்டும்.

அதைப் போல ஜனதா வேட்டி சேலை கொடுப்பதற்காக நாங்கள் ரூ. 10 கோடி செலவழித்திருக்கிறோம் என்று சொன்னீர்கள். ரூ. 10 கோடி செலவழிக்கப்பட்டிருந்தால் பாதிக்கப் பட்டவர்கள் எத்தனை பேர்கள்? பாதிக்கப்பட்டவர்களிலே எத்தனை பேர்களுக்கு இந்த ஜனதா வேட்டி, சேலை கொடுக்கப் பட்டது என்ற விவரத்தை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், இந்த ஜனதா வேட்டி சேலை என்பது வெள்ளத்தால் திண்டாடியவர்கள், பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் கொடுக்கப்படவில்லை, பாடுபாடுபடுத்தி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, அந்தக் கணக்கைத் தெரிவிப்பாரா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அதைப் போல வெள்ளத்திலே நெசவாளப் பெருமக்கள் நிறைய பேர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தொழில் செய்யக் கூடிய தறிகள் எல்லாம் பழுதடைந்திருக்

[திரு. சித. சிதம்பரம்]

[1984 மார்ச் 9]

கின்றன. ஆனால் அதைப்பற்றி இந்த அரசாங்கம் இதுவரையில் கணக்கெடுத்ததாவும் தெரியவில்லை. அவர்களுக்கு அதற்கான உதவி வழங்கப்பட்டதாகவும் தெரியவில்லை. ஆகவே, மாண்பு மிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நெசவாளர் பெருமக்களுடைய பழுதடைந்த தறிகளுக்குப் பதிலாக உதவித் தொகையை வழங்கி, அவர்கள் தொழில் செம்மையாக நடைபெற உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போல் சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட்டிலே வீட்டுக் கொருவருக்கு வேலை கொடுப்பதற்காக ரூ. 15 கோடி செலவிடப்படும் என்று தெரிவித்து இருந்தார்கள். இந்த ஆண்டு அறிக்கையில் வீட்டுக்கு ஒருவர் வேலைத் திட்டத்தைப் பற்றி ஏதும் சொல்லப்படவில்லை. அதற்கு எத்தவிதமான பணமும் ஒதுக்கப்படவில்லை. அந்தத் திட்டம் என்னவானது? சென்ற ஆண்டு சொன்ன திட்டத்திலே எத்தனை பேர்களுக்கு வேலை கொடுத்திருக்கிறீர்கள்? அந்தத் திட்டம் நிதிநிலை அறிக்கையில் வந்ததோடு சரியா? அல்லது செயல்பாட்டுக்கு வந்திருக்கிறதா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல காவல்துறைக்கு நம்முடைய பட்ஜெட்டிலே நிதி ஒதுக்கி செலவு செய்கிறோம். இதற்கு முன்னாலே காவல் பணியாளர்களுக்கு தேர்வு நடைபெற்றது. எஸ்.பி. செய்தது சரியில்லை, மிலிட்டரி ஆபீசர் செய்யப்போகிறார் என்று சொல்லி, பிறகு அவர்கள் செய்ததும் சரியில்லை என்பதால் அதையும் நிறுத்தி வைக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லப்பட்டது. அதில் தேர்வு செய்யப்பட்டவர்களை எல்லாம் நிறுத்தி வைத்தார்கள். ஆனால் இப்போது தேர்வு நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அப்படியானால் சென்ற முறை நடந்த தேர்வு என்னவானது? அவர்களுடைய சர்ட்டிபிகேட்டுகளை எல்லாம் வாங்கி வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் எந்த வேலைக்கும் போக முடியாத நிலை இருக்கிறது. மேலும் அவர்களுக்கு வயதான பிறகு வேறு எந்த வேலைக்கும் செல்லமுடியாத அளவிற்கு ஆக்கப்படுகிறார்களே, அதற்கு இந்த அரசாங்கம் என்ன செய்யப் போகிறது? பழையவர்கள் திரும்ப வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

அதேபோல காவல்துறைக்கு நாம் ஏன் நிதி ஒதுக்குகிறோம் என்றால் மக்கள் பாதுகாப்பிற்காக என்று சொல்கிறோம். ஆனால் மக்களுக்கு எப்படி பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். என்னுடைய பகுதியில் பாகநேரி என்ற ஊரிலே 2, 3 முறைகள் தொடர்ந்து திருட்டு நடைபெற்றிருக்கிறது. அதற்கு பிறகு அது தொத்துநோய் பரவுவதைப் போல பாகநேரிக்கு பக்கத்திலே இருக்கிற பட்டமங்கலம், கண்டரமாணிக்கம் போன்ற இடங்களுக்கும் பரவி, இன்றைக்கு அந்த மூன்று ஊர்களிலும் மக்கள் இருக்கவே பயந்து கொண்டு, எங்காவது வெளியே

1984 மார்ச் 9]

[திரு. சித. சிதம்பரம்]

செல்லலாமா என்ற சூழ்நிலையில் இருந்து வருகிறார்கள். காவல்துறைக்கு இவ்வளவு செலவழித்தும் பாதுகாப்பற்ற சூழ்நிலையில் மக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பாதுகாப்பளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே போல பாதுகாப்பு அளிக்கிறோம் என்று சொன்னாலும் எங்கே பார்த்தாலும் சென்னை நகரத்தில் முகமூடிக் கொள்ளைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. வேலூரில் பல்கலை நிறுத்தி திருட்டு நடைபெறுகிறது ஆகவே காவல் துறைக்கு இப்படி பணம் செலவழித்து என்ன பயன்? ஆக முகமூடிக் கொள்ளை, பஸ்ஸிலே திருட்டு, ஊரிலே இருக்க முடியவில்லை என்றால் இந்தத் துறைக்கு செலவழிப்பதிலே என்ன பயன் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல நெய்வேலியில் ஒரு கொலை நடைபெற்றிருக்கிறது. உஷா என்ற பெண், சென்னை தொழில் நுட்பக் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டு இருப்பவர். அவர் மர்மமான முறையில் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார். அந்தக் கொலைக்கு நியாயம் வேண்டுமென்று மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது வரையில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஆனால் அந்த மர்மமான கொலை மறைக்கப் படுகிறதே, அது அவசியந்தானா? தேவைதானா, நீதி வருமா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

சாலைப்பணிகளுக்காக பணம் ஒதுக்குவதாக சொல்லப் படுகிறது. புதியதாக நாங்கள் சாலைப் போடுகிறோம் என்று நீங்கள் சொல்லலாம். கடந்த ஆறு, எழு ஆண்டுகளாக தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய சாலைகளில் எத்தனை சாலைகளை நீங்கள் பழுதுபார்த்திருக்கிறீர்கள்? எத்தனை ரோடுகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன என்ற விவரங்களைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். எந்த ரோடும் போடப்படவில்லை. எங்கே போனாலும் பயந்து செல்லக்கூடிய சூழ்நிலை இன்றைக்குச் சாலைகளில் இருக்கிறது. நான் கூட கவனசர்ப்புத் தீர்மானம் ஒன்றை தலைவருக்கு கொடுத்தேன். கல்லலிலிருந்து காளையார்கோவில் வரையில், காளையார்கோவிலிலிருந்து இளையங்குடி வரையில் இருக்கிற சாலை மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. ஆபத்தான சூழ்நிலையில் மக்கள் பயந்து பஸ்ஸிலே அந்தச் சாலையில் செல்கிறார்கள். நான் கொடுத்த கவனசர்ப்புத் தீர்மானத்தை தலைவர் அவர்கள் என்ன காரணத்தாலோ திருப்பி கொடுத்து விட்டார்கள். ஆகவே பழைய சாலைகளைப் புதுப்பிக்கிற பணியிலே செலவழிக்கவேண்டும். புதிய சாலைகளை மட்டும் போட்டால் போதாது. பழைய சாலைகளையும் பராமரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல காரைக்குடியிலே ஒரு பல்கலைக்கழகம் வரும் என்று இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது மூன்று ஆண்டுகளாக சொல்லப்பட்டு வருகிறது. இது வருமா?

[திரு. சித. சிதம்பரம்]

[1984 மார்ச் 9]

வராதா? அல்லது இந்த கவர்னர் உரை, நிதிநிலை அறிக்கையில் மட்டும் தான் வருமா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். நீங்கள் முன்னால் அறிவித்ததைப் போல திருச்சியிலே புகளூர் காகித ஆலை, திருத்தணி சர்க்கரை ஆலை என்பதைப் போல காரைக்குடியிலே பல்கலைக்கழகம் ஆகுமா என்ற சந்தேகம் எனக்கு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய கண்ணதாசன் அவர்கள் மறைந்தபோது மண்டபம் ஒன்று கட்டப்போகிறோம் என்று நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டது. அதுபற்றிய செய்தியோ, பண ஒதுக்கீடு செய்தது பற்றியோ எதுவும் இல்லை. ஆகவே அறிவிப்பு என்பது இறந்தவுடன் ஆறுதல் சொல்வதற்குத்தானா? அல்லது செயல்படுகிற ஒன்றை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்களா என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே சத்துணவுத் திட்டத்தை எல்லோரும் பாராட்டினார்கள், ஆனால் எதிர்க்கட்சிகள் பாராட்டவில்லை என்று சொன்னார்கள். சத்துணவு என்பதற்கு நீங்கள் அழகாக, தெளிவாக விளக்கம் கொடுத்து இருக்கிறீர்கள். அதாவது அறிகையின் 62-வது பக்கத்தில் 124 இனத்தில் ‘‘பட்டினிக் கொடுமையிலிருந்து காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்பது முதல்வரின் உன்னதமான நோக்கமாகும்’’ என்று கொடுத்திருக்கிறீர்கள். ஆகவே நீங்கள் சத்துணவு என்பதற்கு கொடுத்திருக்கிற விளக்கம் பட்டினிக் கொடுமையிலிருந்து காப்பாற்றுவதற்கு போடப் படுகிற சாப்பாடே தவிர, அதிலே சத்து எதுவும் இல்லை என்று மறைமுகமாகவே ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆகவே நீங்கள் போடுகிற உணவு பட்டினிக் கொடுமையிலிருந்து காப்பாற்றுவதற்கு போடுகிற உணவே தவிர, சத்துணவு இல்லை என்பதாலே தான் நாங்கள் எல்லாம் பாராட்டவில்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே அது எந்த உணவாக இருந்தாலும் அங்கே போடுகிற உணவிற்கு எங்களுடைய இயக்கத்தின் சார்பாக பாராட்டைத் தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

5 கிலோ அரிசிக்கு ஒரு கிலோ அரிசி இனாமாகக் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஒரு மாதத்திற்கு 20 கிலோ அரிசி கொடுப்போம் என்று சொன்னார்கள். அதைக்கொடுக்கவும் இல்லை. 5 கிலோ அரிசிக்கு ஒரு கிலோ அரிசி இனமாகக் கொடுக்காவிட்டால் கூட பரவாயில்லை. 20 கிலோ அரிசியாவது கொடுங்கள். இது கூட தேர்தல் வாக்குறுதிகளைப் போல் காற்றில் விடப்பட்டு விட்டதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

1984 மார்ச் 9] [திரு. சித. சிதம்பரம்]

பங்கிட்டு முறையில் ஒரு காட்டுக்கு இந்தத் தேதியில் தான் வழங்குவது என்றும், அப்படி அந்தத் தேதியில் வாங்கவில்லையென்றால், வேறு தேதிகளில் அவர்களால் வாங்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஏழை எளிய மக்கள் சில நேரங்களில் பணம் இல்லாத காரணத்தால் அந்தக் குறிப்பிட்ட தேதியில் வாங்க முடியாவிட்டால் அவர்கள் அந்த வாரத்தில் வாங்க முடியாமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே, இப்படி விட்டுப்போன காட்டு தாரர்கள் வேறு ஒரு நாளில் வாங்கிக்கொள்ளும் வகையில், எல்லோருக்கும் கிடைக்கும் வகையில் பங்கிட்டு முறையை திருத்தி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் நிறைய போட்டு இருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். புதிதாகப் போட்டு உள்ள திட்டங்களை நான் வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்தில் இருக்கின்ற பாசன வசதிகளை சீரமைக்க நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்கவில்லை. பெண்ணாறு, வைகை கால்வாய்த் திட்டம் சரிவர செய்யப்படவில்லை. பெண்ணாறு கால்வாய் கிடைந்துப் போய்விட்டது. புதிதாகப் போடுவதற்கும், எந்தெந்த ஊருக்கு, எந்தெந்த பகுதிக்கு அந்த நீர்ப்பாசனம் கிடைக்கிறதோ, அங்கெல்லாம் அவைகளைச் சரிவர சீர்படுத்துவதற்கு இந்த அரசு முன்வரவேண்டும். குறிப்பாக பெண்ணாறு, வைகை பாசனத் திட்டத்தை சீரமைக்க திட்டம் போடவேண்டும் என்று வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

வீட்டு வசதி வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில், வீடுகள் தேவைப்படும் அனைவருக்கும் வீடுகள் கிடைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும். வீடுகள் கேட்டு, நிறைய பேர் மனுப்போடுகிறார்கள். தற்போது குலுக்கல் முறையில் வீடுகள் ஒதுக்குவதை விட, மனுச் செய்கிற அனைவருக்கும் வீடுகள் கட்டித் தரும் வகையில் திட்டங்களைத் தீட்டவேண்டும். அரசு ஊழியர்களுக்கு வீட்டுக் கடன் கொடுப்பதற்காக ரூ. 10 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. அது போதாது. இதைக் கூடுதலாக்க வேண்டும். இது வெறும் அட்வான்ஸ்தான். ஆகவே, அரசு ஊழியர்கள் அனைவருக்கும் வீடு கட்ட இந்தக் கடன் தொகை கிடைக்கும் வகையில் அந்தத் தொகையை உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு வீட்டு வசதி பற்றி இதிலே சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்காக ரூ. 6,000 கொடுக்கிறார்கள். அந்த 6,000 ரூபாயை ஒரே முறையில் கொடுப்பதில்லை. முதலில் ஒரு பகுதி தரப்படுகிறது. அந்தப் பகுதி வேலை முடிந்தபின் அவர்கள் திரும்பவும் மனு கொடுத்து, அந்த மனு சென்னை வந்து பர்ஸாகி வருவதற்குள் கட்டிய பகுதி இடிந்து விழுந்து விடுகிறது. ஆகவே முழுத்தொகையை முதலிலேயே கொடுத்து, அந்தப் பணியை அவர்கள் விரைவில் முடிக்க

[திரு. சித. சிதம்பரம்]

[1984 மார்ச் 9]

அரசு வழிவகை செய்து கொடுக்க வேண்டும். அந்த வகையில் அவர்கள் வீடு கட்டிக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மருத்துவத் துறையில் தலைமை மருத்துவர்கள் பலர் நியமிக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். உதவி மருத்துவர்கள் நியமிக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, உதவி மருத்துவர்களையும், தலைமை மருத்துவர்களையும் உடனடியாக நியமித்து, அந்த மருத்துவத் துறையையும், சுகாதாரத் துறையையும் நல்ல முறையில் இயங்கச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே கூட்டுறவுத் துறையில் உதவிப் பதிவாளர்கள் பலர் நியமிக்கப்படாமல் அந்தப் பதவிகள் காலியாக இருக்கின்றன. கல்வித் துறையில், தொழில் நுட்பக் கல்வித் துறையில் பலர் நியமிக்கப்படாததால், சீனியாரிட்டியில் பதவி உயர்வு கிடைக்க வேண்டியவர்களுக்கு கிடைக்காமல் இருக்கிறது. இதை யெல்லாம் கவனித்து எல்லா காலி இடங்களுக்கும் தகுந்த ஆட்களை நியமிக்க அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தப் பட்டுஜெட்டைப் பொறுத்தவரையில், விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்காத பட்டுஜெட், முறையான பங்கீட்டு முறையை ஏற்படுத்தாத பட்டுஜெட், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க வழி செய்யாத பட்டுஜெட், தமிழர்களுக்கும், தமிழ் மொழிக்கும் பாதுகாப்புத் தராத அரசாங்கத்தின் பட்டுஜெட் இது என்பதைச் சொல்லி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். அண்ணாநாதன் : மாண்புமிகு பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1984-85-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை மீதும் 1983-84-ஆம் ஆண்டு அரசு நிதிநிலை அறிக்கை மீதும் எடுத்த நடவடிக்கைகள் குறித்தும் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த உங்களுக்கு என்னுடைய முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்து, இந்த அறிக்கையை இந்த அவையின் முன் வைத்து, நல்லபல திட்டங்களை அறிவித்தமைக்காக மாண்புமிகு நமது நிதியமைச்சர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிற இயற்கைச் சீற்றங்களை மாண்புமிகு மாமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் நன்றாக அறிவார்கள். அது வறட்சியாக இருந்தாலும் சரி, வெள்ளமாக இருந்தாலும் சரி, இப்படிப்பட்ட இயற்கைச் சீற்றங்களால் பாதிப்பு ஏற்படுகிறபோதும் எந்த அளவுக்கு பணியாற்றியிருக்கிறது என்பதும் எல்லோருக்கும் தெரியும். கடந்த ஆண்டு வறட்சியைப் போக்க எவ்வளவு சிறப்பாக திட்டங்களைத் தீட்டி, ஆங்காங்கே இருக்கிற தொகுதி மக்களுக்கு

1984 மார்ச் 9]

[திரு. எம். அண்ணா தாசன்]

குடிநீர் பிரச்சினையைத் தீர்த்து, மக்களுடைய எண்ணங்களை பூர்த்தி செய்திருக்கிறோம், என்பதையும் நிதிநிலை அறிக்கை யிலே குறிப்பிட்டிருக்கிற புள்ளி விவரங்களையும் எதிர்முகர மிலே இருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கண்டிப்பாகப் படித்திருப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

குறிப்பாக நேற்றைய தினம் எதிர் வரிசையில் இருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் சட்டக்கல்லூரி யில் தெளிவாகப் பயின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசினார்கள். அவர் சட்டக்கல்லூரியில் படித்தவர், நான் சட்டக் கல்லூரியில் படிக்காதவன். அவர் சட்டத்தைப்பற்றித் தெளிவாகத் தெரிந்தவர் என்று நான் எண்ணினேன். ஆனால் அவர் நிதித்துறையிலே தான் ஒரு மிகப்பெரும் நிபுணர் என்று தன்னை மிகைப்படுத்தி தன்னுடைய பாணியிலே பேசியதை நினைக்கும்போது உள்ளபடியே நான் அந்த நண்பர் அவர்களுக்கு மிக்கப் பணிவோடு சொல்வேன். நீங்கள் 1980-க் குப் பின்னால் இந்த அரசு கொண்டுவந்திருக்கிற எந்தத் திட்டத்தைப் பாராட்டியிருக்கிறீர்கள்? எந்தத் திட்டம் நடைபெற்று முடிந்திருக்கிறது என்று ஏற்றிருக்கிறீர்கள்? அல்லது மக்களுக்கு இன்னதை நாங்கள் செய்தோம், நீங்கள் செய்ய வில்லை என்பதை கோடிட்டுக் காண்பித்திருக்கிறீர்கள் என்பதை தயவு செய்து நீங்கள் உணர்ந்து பார்த்து உங்களுடைய சட்டப் படிப்பின் மிகப்பெரும் ஆராய்ச்சியை பயன்படுத்தி, பேச வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதிலும் குறிப்பாக நாவலர் அவர்களை நன்கு தெரிந்தவன் நான், நன்றாகப் புரிந்தவன் நான். அவர்களுடைய பாசறையிலே வளர்ந்து, அவர் என்னுடைய குருநாதன் என்று கூட சொல்லி, அண்ணா அவர்களே 'தம்பி வா, தலைமை ஏற்க வா' என்று அழைத்த உயரிய பெருமை வாய்ந்த நாவலரை கேலி பேசுகின்ற அளவுக்கு அவருடைய பாணியிலே பேசினார்கள். இது நீங்கள் அண்ணாவுக்குச் செய்கிற மிகப்பெரும் துரோகம் என்பதை அண்ணா தாசனாகிய நான் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. இந்தப் பட்ஜெட்டில் ஒன்றுமே இல்லை என்று மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்டு கட்சி உறுப்பினர், பெரியவர் வரதராஜன் அவர்கள் பேசினார்கள். அவர்கள் பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தைப்பற்றி நன்கு தெரிந்தவர்கள்; நல்ல முறையில் புரிந்துகொண்டிருக்கிறவர்கள். அப்படிப்பட்டவர் இது 'ஊது காமாலை பட்டுஜெட்' என்று சொன்னார். உண்மையிலே திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் அப்படிச் சொல் கிறார்கள் என்றால் நல்லமுறையிலேயே பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தைத் தெரிந்தவர், பாராளுமன்ற பட்ஜெட்டைப் படித்துக் கொண்டிருப்பவர், அவர்களுடைய ஆட்சியிலே போடு கின்ற பட்ஜெட்டுகளை எல்லாம் தெரிந்து வைத்திருப்பவர்

[திரு. எம். அண்ணாதாசன்] [1984 மார்ச் 9]

இதை ஒரு ஊதுகாமாலை பட்ஜெட் என்று சொல்வது, உள்ள படியே மிகவும் வேதனை அளிப்பதாக இருக்கிறது என்பதை நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி 1980-க்கு முன்னால் ஒரு பக்கமிருந்தாலும், 1980-க்குப் பின்னால் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற திட்டங்களை இங்கே எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எவ்வளவு ஏனனமாகப் பேசியது என்பதை எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் எல்லாம் நன்றாக அறிவார்கள். அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? சத்துணவுத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்த போதும் சரி, தன்னிறைவுத் திட்டத்தைக் கொண்டு போதும் சரி, வீட்டுக்கு ஒரு வருக்கு வேலை கொடுப்போம் என்று மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்ன போதும் சரி, படித்த இளைஞர்களுக்கு அவர்கள் தொழில் துறையிலே முன்னேற்றுவதற்கு அரசு நிதி உதவி அளிக்கும் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தபோதும் சரி அவர்கள் இது எப்படி நடக்கும், இந்த நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டோம் என்று கேலி பேசினார்கள். தன்னிறைவுத் திட்டத்தைக் கேலி பேசினார்கள். அதன் முடிவு இன்றைக்கு ஏழை எளிய மக்கள் வாழ்க்கை வசதி பெற்று, கிராமப்புறங்கள் மேம்பாடு அடைந்திருக்கின்றன என்பதை கிராமப்புறங்களிலே இருப்பவர்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். வருகின்ற பஞ்சாயத்துத் தேர்தலாக இருந்தாலும் சரி, நாடாளுமன்றத் தேர்தலாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது சட்டமன்றத் தேர்தலாக இருந்தாலும் சரி, எந்தத் தேர்தலாக இருந்தாலும் நாங்கள் செய்திருக்கிற சாதனைகளை அது தெளிவாக்கும். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நிறைவேற்றியிருக்கிற திட்டங்கள் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு எந்த அளவுக்கு பயன்பட்டிருக்கின்றன என்பதை தேர்தல் களத்திலே நீங்கள் தெரிந்துகொள்வீர்கள்; நிச்சயமாக தேர்தல் களத்திலே நாங்கள் சந்திக்க இருக்கின்றோம். நாட்டு மக்கள் திரிப்புச் செரல்ஸ் இருக்கிறார்கள் என்பதை பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-50)

அதேபோல் சத்துணவுத் திட்டத்தையும் கேலி பேசினார்கள். இன்றைக்கு 35,000 தாய்மார்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுத்ததோடு, மட்டுமல்ல, எத்தனையோ ஆயிரம் சிறார்களுக்கு உணவு அளிக்கப்பட்டு, அவர்கள் நல்லமுறையில் வாழ்கிறார்கள் என்பதை உணரவேண்டும். அனாதைகள், விதவைகள், அனாதைகளாக துரத்தப்பட்டவர்கள். பெரியவர்கள், முதியவர்கள், இளம் தாய்மார்களிலிருந்து முதியவர்கள் வரையில் இந்த சத்துணவுத் திட்டத்தின் மூலமாக ஒரு வேளை அந்த உணவை திருப்தியாக உண்டு, பெருமகிழ்ச்சியடைகிறார்கள். பெண்களுக்கு வருடத்திற்கு 2 சேலைகளும், ஆண்களுக்கு வருடத்திற்கு 2 வேட்டிகளும் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தத் தாய்

1984 மார்ச் 9]

[திரு. எம். அண்ணாதாசன்]

மார்களும், பெரியவர்களும் சத்துணவு சாப்பிட்டு, அரசு கொடுக்கின்ற ரூ. 35 நிதியுதவியும் பெற்றுக் கொண்டு, அந்தத் தாய்மார்கள், உளமார்ந்த வாழ்த்துக்களை தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் நேரிடையாகப் பார்க்கிறோம். நீங்களும் பார்க்கிறீர்கள். ஆனால் ஒத்துக்கொள்ளமுடியாத நிலையில் நீங்கள் தள்ளப்பட்டிருக்கிறீர்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் என்ன இருக்கிறது என்று கேலியாகப் பேசினவர்களுக்கு, ஒரு சில கருத்துக்களை நான் உங்களிடத்திலே கூறி முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து உழவுத் தொழிலைப் பொறுத்தவரையில், தொழிலாளர் காப்புறுதித் திட்டம் இன்றைக்கு இந்த பட்ஜெட்டிலே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சார்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் தொழிலாளி வர்க்கத்திலே மிகவும் அக்கறை கொண்டவர்கள். அவர்களே இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி நேற்றைய தினம் பேசும்போது பாராட்டுவார்கள் என்று நான் கருதினேன். நிச்சயமாக எதிர்பார்த்தேன். எங்கேயாவது ஒரு முலையிலாவது அந்தத் தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு இப்படிப்பட்ட காப்புறுதித் திட்டம் கொண்டு வந்திருப்பதை பாராட்டுகிறோம் என்று சொல்லியிருந்தால், உள்ளபடியே நாங்கள் மகிழ்ச்சியடைந்திருப்போம். ஓரளவு அதையாவது ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே என்று எண்ணியிருப்போம். ஆனால் அதைச் சொல்லவில்லை.

நிலமற்ற உழவுத் தொழிலாளர்களுக்காகவும், சிறு உழவர்கள், சொற்ப நிலமுள்ள உழவர்கள் போன்ற நலிந்த பிரிவினர்களுக்காகவும், தொழிலாளர் நலத்துறையில் ஒரு தனி பிரிவு ஏற்படுத்தி, அதில் ஒவ்வொரு விவசாயத் தொழிலாளரும் சிறு உழவர்களும் முதலில் உறுப்பினர்களாகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டு, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் நேரடிப் பார்வையின் கீழ் ஆங்காங்கே உட்பிரிவுகள் அமைத்து, வெள்ளம், வறட்சி போன்றவைகளால் ஏற்படும் இழப்பை உறுப்பினர்களுக்கு சுடுகட்டிப் பாதுகாப்பு கொடுப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், தொழில் செய்யும்போது ஏற்படும் உயிர் இழப்பிற்கு குடும்ப நிலைக்கு ஏற்ப குறைந்தது ரூ. 5,000 முதல் ரூ. 10,000 வரை உதவி கொடுக்கப்படும் என்ற அருமையான திட்டத்தை இந்த அரசு இங்கே அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதுவும் உறுப்பினராக சேரக்கூடியவர்களுக்கு, ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகத்தில், தமிழக அரசே பதிவு செய்ய ஏற்பாடு செய்து, அதற்குத் தேவையான சந்தாத் தொகையில் ஒரு பங்கை அரசே ஏற்கும் என்று கூறியிருக்கிறது. உழைக்கும் வர்க்கத்தின்பால் மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருக்கிற கட்சியைச் சார்ந்தவர்களையும், இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களையும் கேட்க விரும்புகிறேன் — இவைகளெல்லாம் திட்டங்கள் இல்லையா? ஏழை எளிய மக்களுக்கு ஏற்ற

[திரு. எம். அண்ணாதாசன்] [1984 மார்ச் 9]

திட்டமா, இல்லையா என்பதை தயவு செய்து நீங்கள் உணர வேண்டுமென்று மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் விஸ்வநாதன் மத்திய அரசில் இருக்கிற நிலைமைகளைப் பற்றியும் மாநிலங்களுக்கு கிடைக்கிற நிதியாதாரத்தைப் பற்றியும், எந்த அளவிற்கு விவரமாகப் பேசினார்கள் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். அந்த அடிப்படையிலே இந்த அரசு, தமிழ் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய வருவாயை வைத்துக் கொண்டு, தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு சேரவேண்டுமென்ற அடிப்படையிலேதான் புரட்சித் தலைவருடைய அரசு இன்றைக்கு இந்த நிதியாதாரத்தை முன் வைத்து, பட்ஜெட்டாக சமர்ப்பித்து இருக்கிறது என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இதைப் பற்றி நான் ஒரு சில கருத்துக்களை விரிவாக விளக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து தமிழ்ச் சலையும், பண்பாடும் என்று குறிப்பிட்டிருப்பதை நீங்கள் படித்து இருப்பீர்கள். ஆனால் கம்யூனிஸ்டு தோழர்களுக்கு அது தேவையில்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் இன்றைக்கு தமிழர்களின் புகழ்வாய்ந்த பாரம்பரியத்தையும், அவர்களது பண்பாட்டையும் ஒளிபெறச் செய்வதை, அரசு அறிவார்ந்த கொள்கையாகக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த சீரிய நோக்கத்தோடு, புது டில்லியில் முக்கியமானதோர் இடத்தில் மகாகவிசுப்பிரமணிய பாரதியாரின் சிலையை வைப்பது என்று தமிழ்நாடு அரசு முடிவெடுத்திருக்கிறது.

அதோடு மட்டுமல்ல. வைக்கம் வீரர், வெண்தாடி, வேந்தர் இன்றைக்கு தமிழகத்திலே விழிப்புணர்ச்சியை உருவாக்கிவிட்டு மறைந்த தந்தை பெரியார் அவர்களுக்கு, அவருடைய வாழ்க்கை வரலாற்றை வல்லுநர் குழு ஒன்று ஆராய்ந்து வருகிறது. அதற்கு என்று ஒரு குழு அமைத்து தீண்டாமைக் கொடுமைகளை அவர் எதிர்த்து நடத்திய போராட்டத்தை நினைவு கூறும் வகையில், கேரளாவிலே வைக்கத்தில் சிலை ஒன்றை அமைக்கவும், இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. இதெல்லாம் தேவையில்லாத திட்டமா? பெரியார் அவர்கள் வைக்கத்திலே நடத்திய போராட்டம் பெரிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த போராட்டம் என்பதற்கு இந்த அரசு அதை நினைவு கூர்ந்திருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து பால் பண்ணை, இன்றைக்கு தமிழகத்திலே உள்ள சிறுார்களிலே பல பால் பண்ணைகள் அறிவிக்கப்பட்டு, அதனாலே ஏழை விவசாயிகள், நடுத்தர விவசாயிகள், கூலி வேலைக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிற விவசாயிகள், அந்தக் கறவை மாட்டைப் பெற்றவர்கள் இதனால் அவனுக்கும் இதிலே வேலை இருக்கிறது, தாய்மார்களுக்கும் பெண்களுக்கும் வேலை கிடைக்கிறது. மாட்டிற்குத் தேவையான புல் சேகரிப்பதிலே யிருந்து அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கிறது. இன்னொருவருக்கு அடிமையாகாமல் தங்களுடைய சுயவேலை வாய்ப்பினால், அதிகமான அளவிற்கு தங்களுடைய வருங்கால சந்ததிகளுக்குத் தேவை

1984 மார்ச் 9] [திரு. எம். அண்ணாதாசன்]

யானவற்றைச் செய்து கொடுக்கக்கூடிய அளவிலே ஒரு ஒப்பற்றி முறையிலே இது அமைந்திருக்கிறது. பால் பண்ணையாக இருந்தாலும் சரி, பால் உற்பத்தியாக இருந்தாலும் சரி, அவைகளை இந்த அரசு செவ்வனே செய்துகொண்டு வருகிறது. அந்த வகையிலே இந்த அரசு அதிகமாக மாவட்டங்களுக்குச் செய்வதற்கு இன்னும் பல திட்டங்களைத் தந்திருக்கிறது. அதே போன்று சமூகநலமாக இருந்தாலும் சரி, குடிநீர்ப் பிரச்சனையாக இருந்தாலும், சரி, கைத்தறித்துறையாக இருந்தாலும் சரி, நெசவாளர்கள் துயரங்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் குழந்தைகள் நல்வாழ்வுத் திட்டமாக இருந்தாலும் சரி, அத்தனைக்கும் நல்ல திட்டங்களை அளிக்கின்ற நல்ல பட்ஜெட்டாக இதைத் தந்திருக்கிறார்கள். இத்தனையையும் படித்து விட்டு, அவர்கள் ஒன்றுமே இல்லை, ஒன்றுமே இல்லை என்று சொல்வது உண்மையிலே வேதனையான செய்தியாகும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நகர்புறங்களுக்கு இன்றைக்கு எத்தனையோ முன்னேற்றத் திட்டங்கள் தரப்பட்டு இருக்கின்றன. அந்தத் திட்டங்களின் அடிப்படையிலே திருச்சியை மாநகராட்சியாக வருகின்ற செப்டம்பர் மாதம் முதல் நாம் அறிவிக்க இருக்கிறோம். என்று கவர்னர் உரையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திருச்சிக்குப் பக்கத்திலே உள்ள பொன்மலை என்ற அந்தப் பகுதியையும் இந்த மாநகராட்சியில் சேர்த்து இருப்பதால், குடிசை மாற்று வாரியம் — சேலம், மதுரை, கோயம்புத்தூர் போன்ற இடங்களில் நீட்டித்து விரிவாக்கப்பட்டு இருப்பது போல் — திருச்சி நகரத்திற்கும் குடிசை மாற்று வாரியத்தை இப்போதே உடனடியாக, அதையும் சேர்த்து வருங்காலத்தின் நன்மையைக் கருதி, அந்தப் பகுதியில் உள்ள குடிசை வாழ் மக்களுக்கு மேம்பாடு செய்வதற்காக இந்தத் திட்டத்தை அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டு, வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே வைக்கப்பட்டு இருக்கக்கூடிய நிதி நிலை அறிக்கையைப் பற்றி ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் பேசுகின்றபோது முழுப் பூசனிக்காயை சோற்றுக்குள்ளே மறைப்பதற்கு முயற்சிக்கிறார்கள் ; ஆனால் அது வெளியிலே அப்பட்டமாகத் தெரிகிறது. இதற்கு முன்பாகப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் விஸ்வநாதன் அவர்கள் மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு மாநிலத்திற்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரங்கள் எவ்வளவு? மத்திய அரசிற்கு எந்த அளவிற்கு அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றிப் பேசும்போது, அவர்கள் துரோகம் என்ற வார்த்தையை இங்கே பயன்படுத்தினார்கள். இதற்கு மேலே வார்த்தையில்லை. நாம் 2,000 கோடி எதிர்பார்க்கிறோம். 900 கோடி இங்கே அனுமதிக்கப்படுகிறது. 57 கோடி ரூபாய் உள்ள ரயில்வேத் திட்டத்திற்கு வெறும் 75 லட்சம்

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

[1984 மார்ச் 9]

தான் வழங்கப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு துரோகத் தன்மையை இன்றைக்கு மத்திய அரசாங்கம் செய்துகொண்டிருக்கிறது என்று மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்ட அவர், கடைசியிலே, முடிவுரையிலே பேசுகிறபோது, இந்தச் சமுதாயத்தில் உள்ள எல்லாத் தரப்பினரும் பாராட்டக்கூடிய அளவிற்கு இந்த பட்ஜெட் அமைந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். எப்படி முடியும்? இது ஏதோ ஒரு கனவுலகத்தில் சஞ்சரிப்பது போல் இருக்கிறது. மாநிலத்திற்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரமோ மிகமிகக் குறைவு. இருக்கக்கூடிய அதிகாரத்தையும், வரி வசூல் செய்யக்கூடிய அதிகாரத்தையும் பறித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில், தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய உணர்வுகளையெல்லாம் ஏற்றுக் கொண்டு அவர்கள் மனதார வரவேற்கக்கூடிய அளவுக்கு, பாராட்டக்கூடிய அளவுக்கு பட்ஜெட் போட்டிருக்கிறீர்கள், அல்லது பட்ஜெட் அமைந்திருக்கிறது என்று சொல்வது உண்மையிலேயே வேடிக்கையான கதை போன்று இருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

நாம் பார்க்கிறோம், கடந்த ஆண்டு வறட்சியால் கடுமையான பாதிப்பு. குடிப்பதற்கே தண்ணீர் இல்லாத சூழ்நிலையில், தமிழ்நாட்டு மக்கள் அவதிப்பட்ட நேரத்தில் கூட, மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து எதிர்பார்த்த பணம் இங்கே அனுப்பப்படவில்லை. நூலில் ஒரு பாகம் கூட அங்கே அனுமதிக்கப்படவில்லை. அதில் மானியத்தை எடுத்துக் கொண்டால், மிக மிக குறைவு. ஆக, அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில் வாடி வதங்கிக் கொண்டிருந்த தமிழ் நாட்டு மக்கள், இன்றைக்கு பெருமழை காரணமாக மேலும் பயங்கரமான ஒரு சூழ்நிலைக்கு தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். வெள்ளத்தின் கோரப் பிடியிலிருந்து மீளச் முடியாமல், தஞ்சை, திருச்சி, புதுக்கோட்டை மாவட்ட மக்கள் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். தமிழகத்து தென் மாவட்டங்களின் நிலைமை மிக மிக பயங்கரமாக இருக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட நேரங்களில் எல்லாம் கூட, மத்திய அரசாங்கம் இதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்களே தவிர, ஏதாவது அதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தார்களா? அதைப்பற்றி ஏதாவது சொல்லியிருக்கிறார்களா? தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு உதவி செய்திட வேண்டும் என்ற முறையிலே அவர்கள் தங்களின் விவாதத்திலோ, அல்லது அந்த உணர்வையோ, அல்லது அதற்கான குரலையோ அவர்கள் எழுப்பியிருக்கிறார்களா? இல்லை. இப்படி எந்த அரசாங்கத்தினாலும் காப்பாற்றப்பட முடியாமல், தமிழக மக்கள் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இங்கே பிரமாதமான பட்ஜெட்டைப் போட்டு வீட்டோர் என்று பேசுவது உண்மைக்கு மாறாக இருக்கிறது என்பதை மட்டும் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

1984 மார்ச் 9]

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

அதே நேரத்திலே, நம்முடைய மாநிலத்தில் கடந்த ஆண்டு வறட்சி ஏற்பட்டது. விவசாயமே இல்லை. இந்த ஆண்டு வெள்ளம் வந்து, அறுவடையே செய்ய முடியவில்லை. பயிர்களைப் பாதுகாக்கவே முடியவில்லை, அழிந்துவிட்டது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் நாம் அரிசி வேண்டும் என்று கேட்கிறோம். நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட அதற்காக ஒரு நாள் உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள் (குறுக்கீடு) 7 மணி நேரம் இருந்தார்கள். ஆனால் என்ன முடிவு? ஒன்றும் இல்லை. கிடைக்கும் என்று இன்னமும் நம்புகிறீர்களே, இன்றைக்கும் சொல்கிறீர்கள் நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோம் என்று. மத்திய அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறீர்கள்.

மத்திய அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுங்கள், தவறு இல்லை. அதைப்பற்றி கவலை இல்லை. இவையெல்லாம் உங்கள் அரசியல் உறவினுடைய விளைவாக இருக்கலாம். ஆனால் உண்மை நிலையை நீங்கள் தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு தெரிவிக்க வேண்டாமா? இன்றைக்கு நாம் எதிர்பார்க்கிற அளவுக்கு அரிசி கிடைக்கவில்லை. ஒரு லட்சம் டன் எதிர்பார்க்கிறோம். ஆனால் அவர்கள் 40 ஆயிரம் டன் கூட கொடுப்பதற்கு தயாராக இல்லை. கேட்டால், கோதுமை சாப்பிடுங்கள் என்று இங்கே வருகை தருகிற அமைச்சர் ஒருவர் சொல்கிறார். கலாச்சாரத்தைப் பற்றி பேசுகிறீர்கள், பண்பாட்டை பற்றி பேசுகிறீர்கள். ஆனால் இதைத்தான் சாப்பிட வேண்டும் என்று அவர் நமக்கு கட்டளையிடுகிறார். தேவையான அரிசியைக் கொடுங்கள் என்று கேட்டால், கோதுமை சாப்பிடப் பழகிக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை மாறுகிறது.

ஆனால் கோதுமையை பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு மத்திய அரசாங்கம் ஒரு டன்னுக்கு ரூ. 150 கொடுத்து கொள்முதல் செய்கிறார்கள். அது அனுமதிக்கப்படுகிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் நெல்லை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயிக்கு, அந்த அளவுக்கு கொடுக்க முடியாது என்று வலுக்கட்டாயமாக தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அக்ரிகல்ச்சர் பிரைஸ் கமிஷன் கூட அதனுடைய குறிப்பில் விவசாய செலவைப் பொறுத்த வரையில், கோதுமையை காட்டிலும், நெல்லினுடைய உற்பத்திச் செலவு அதிகமாக இருக்கிறது என்று ஒத்துக் கொள்கிறார்கள். அப்படி இருந்தாலும் நாங்கள் நெல்லுக்கு நியாயமான விலை கொடுக்க முடியாது. கோதுமையை காட்டிலும் 15, 20 ரூபாய் குறைவாகத்தான் கொடுப்போம் என்று சொல்வார்களேயானால், தமிழகத்தினுடைய விவசாயிகளின் வயிற்றிலே அடிக்கிறார்கள் மத்திய சர்க்கார் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

இன்றைக்கு பார்க்கிறோம் நெல்லுக்கு ஒரு குவிண்டாலுக்கு 110 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது—சாதாரணமாக நெல்லை மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய நிலை இது—ஆனால் அதே

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

[1984 மார்ச் 9]

நேரத்தில் மார்க்கெட்டுகளில் ஒரு குவிண்டால் அரிசி 400 ரூபாய்க்கு சாதாரணமாக விற்கப்படுகிறது. எவ்வளவு வித்தியாசம்? நெல்லை அரிசியாக்கக்கூடிய செலவு குறைவாக தான் இருக்கும். 25 ரூபாய் அல்லது 30 ரூபாய் என்றே வைத்துக்கொண்டாலும் கூட, இந்த அளவுக்கு அதிகமான வித்தியாசம் இருக்கிறதே. 3 மடங்கிற்கு மேல் வித்தியாசம் இருக்கிறதே, அதைக்கேட்பதற்கு அரசாங்கம், குறிப்பாக தமிழக சர்க்கார் தவறியிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க மத்திய சர்க்கார் தயாராக இல்லை. நியாய விலைக் கொடுக்க தயாராக இல்லை. கொடுக்க மறுக்கிறது. அப்படிக்கொடுப்பதற்கு மறுக்கிறபோது, அதை வலுக்கட்டாயமாக வாங்குகிற அளவுக்கு நீங்கள் தயாராக இல்லை. அதுதான் உண்மை. ஆனால் இப்படி ஒரு பக்கம் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டு அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் விவசாய மக்கள், தாங்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உற்பத்தி செய்த நெல்லைக் கூட நியாயமான விலைக்கு விற்பனை செய்ய முடியாத அவல நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆனால், எல்லா தரப்பினரும் இந்த பட்ஜெட்டை பாராட்டுகிறார்கள். இந்த ஆட்சியிலே எல்லோரும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையிலேயே இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய பயங்கரமான நெருக்கடியின் காரணமாக எல்லாத் தரப்பினர்களும் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதுதான் உண்மை. இன்றைக்கு அரிசி வெளி மார்க்கெட்டிலே கிலோ 4 ரூபாய்க்கு விற்கிறது. அதன் காரணமாக நியாய விலைக் கடைகளிலே வழங்குகிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். 20 கிலோ கொடுக்கிறோம் என்று வாக்குறுதி கொடுக்கிறீர்கள். ஆனால் 2 கிலோ கூட கொடுக்கத் தயாராக இல்லை, ஆனால் நாங்கள் வழங்குகிறோம் என்று நீங்கள் சொல்கிறீர்கள். உண்மை என்ன? கிராமப்புறங்களிலே என்ன நிகழ்ச்சி நடைபெறுகிறது என்றால் ஒரு நாளைக்கு மூட்டை இறக்கப்படுகிறது, முதல் நாள் வந்தால்தான் 2 கிலோ அரிசி கொடுக்கப்படும் என்ற நிலை இருக்கிறது. மறுநாள் அரிசி இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அதுதான் உண்மை. கணக்கைப்பார்த்தால் சரியாக இருக்கிறது என்று அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள் என்றால், கணக்கைப் பார்த்தால் சரியாகத்தான் இருக்கும். கணக்கு எழுதத் தெரியாதா? வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலே இதைப்பற்றித் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கணக்கைப் பார்த்துவிட்டு விநியோகம் செய்யப்பட்டது என்று சொல்லவேண்டாம். திடீரென்று அனைத்துக் கார்டுகளையும் சேகரித்து எத்தனை கார்டுகளுக்கு வழங்கப்படவில்லை என்று பார்த்தால் உண்மை புரிந்துவிடும். கணக்கை அதற்குப் பிறகு பார்த்தால் நிச்சயம் இதற்கும் அதற்கும் ஒத்துவராது. அந்த அடிப்படையில் தூத்துக்குடியில் சில கார்டுகளை வாங்கி சரிபார்க்கிற நேரத்திலே மோசடி கணக்கு என்று துலக்கப்பட்டது. நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. ஒரு இடத்திலே எடுத்தாலும் எல்லா இடங்களிலேயும் அப்படி நடவடிக்கை எடுக்க

1984 மார்ச் 9] [திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

வேண்டுமென்று விரும்பினோம், வேண்டினோம். ஆனால் நடவடிக்கை கிடையாது. கிராமப்புறங்களிலே உள்ள நியாய விலைக் கடைகளிலே முறையான விநியோகம் இல்லை. பயங்கரமான ஊழல் நடக்கிறதுதான் உண்மை. 2 கிலோ அரிசியாவது கிடைக்கவேண்டுமென்று மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். அதுவும் கிடைக்கவில்லை. விலைவாசிகள் ஏறிக் கொண்டிருப்பதால் நியாயவிலைக் கடைகளிலே கொடுக்கப் படுவதற்கும் வெளிமார்க்கெட்டிலே கொடுக்கப்படுவதற்கும் இடையிலே விலைவாசி இரண்டு மடங்கு ஆகியிருக்கிறது. அந்தக் குறைபாட்டைத் தவிர்ப்பதற்கு நியாய விலைக் கடைகள் மூலமாக அரிசி வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 20 கிலோ வேண்டுமென்பது நியாயமான கோரிக்கை. நீங்களும் கொடுப்பதாக வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறீர்கள். அந்த அடிப்படையில் வழங்குவதற்கு மத்திய அரசிடம் கேட்டு வாங்குகிற முறையிலே வலியுறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிவில் சப்ளைஸ் நடைமுறைகளைப் கண்காணிப்பதற்காக ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. ஒரு நாள் தான் கூடினார்கள். அவ்வளவுதான். இதைப்பற்றி வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலேயும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களிடத்திலேயும் தொடர்ந்து சொல்கிறோம். கூட்டப்படவில்லை. கணக்கைப் போய் சரிபார்க்கக்கூடாது. காரணம் அதற்கு அதிகாரம் இல்லை. எதற்கு கூடுகிறோம், உட்கார்ந்து பேசுவதற்கு, செக்கப் பண்ண முடியாது, குறைபாடுகளைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. குறைபாடுகளை நீக்குகின்ற முறையிலே குழு முறையாகக் கூடவில்லை.

சர்க்கரையினுடைய எடை, பொதுவாக அரிசி, மற்றப் பொருட்களின் எடை குறைகிறது. பல இடங்களிலே அப்படி இருக்கிறது. அரிசியைப் பொறுத்தவரையில் சில இடங்களில் குறை இருக்கிறது. சர்க்கரையை பொறுத்தவரையில் பல இடங்களில் குறைபாடு இருக்கிறது. ஒரு கிலோ சர்க்கரை வாங்கினால் 900 கிராம் தான் இருக்கிறது அல்லது 850 கிராம் தான் இருக்கிறது. பல இடங்களிலே குறைபாடு இருக்கிறது. இந்தக் குறைபாட்டை நீக்க ஒரு வழிசெய்யலாம். ஏற்கனவே பால் பாவித்தீன் பாக்கெட்டிலே வழங்கப்படுகிறது. அதைப் போலே சர்க்கரையை பாவித்தின் பாக்கெட்டிலே போட்டு அடைத்து வழங்க வேண்டும். அதற்காக 5 பைசா கூடுதலாக செலவு வந்தாலும்கூட கன்ஸ்யூமர்ஸ் அதைக் கொடுக்கத் தயாராக இருப்பார்கள். இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளைத் தவிர்ப்பதற்கு வழிசெய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு கிராமத்திற்கு ஒரு கடை இருக்கிறது. கிராமத்தைச் சுற்றி பல குக்கிராமங்கள் இருக்கின்றன. சில குக்கிராமங்கள் 5 கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் கூட இருக்கின்ற நிலையிருக்கிறது. அங்கே இருக்கின்ற சாதாரண விவசாயத் தொழிலாளர்கள் எந்த நேரம் அங்கே அரிசி போடுவார்கள் என்று தெரியாத

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்] [1984 மார்ச் 9]

நிலையில் காத்திருக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. மிகுந்த சிரமப்படுகிறார்கள். உதாரணமாக தென்காசிக்குப் பக்கத்திலே பண்பொழில் கிராமம் இருக்கிறது, அருகிலே 5 கிலோ மீட்டர் தொலைவிலே மேக்கரை என்ற குக்கிராமம் இருக்கிறது, அங்கிருந்து விவசாயத் தொழிலாளர்கள் வந்து வாங்குவது கஷ்டம். ஆகவே இதைப்பற்றி சிவில் சப்ளைஸ் அதிகாரிகளுக்கு எழுதிக்கொடுத்தும் அது கமிஷனருக்கு வந்து இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இவர்கள் ஒப்புதல் கொடுத்தபிறகு தான் மாற்றம் செய்யப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். இங்கே அது கிடப்பிலே கிடக்கிறது. ஆகவே விரைவிலே நடவடிக்கை எடுத்து மாற்றம் செய்து மக்களுக்கு பயன் அளிக்கின்ற ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10.)

அடுத்து என். ஆர். ஈ. பி. திட்டம். கிராமப்புற தேசிய வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் என்பது வேலைக்கு உணவு வழங்குகிற திட்டம். இன்றைக்கு விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு குறிப்பாக வேலை கொடுக்க வேண்டும், கிராமப்புறங்களில் உள்ள நிலச்சவன்தார்கள் பிடியிலிருந்து அவர்களை தளர்த்த வேண்டும், அவர்களுக்கு குறைந்தபட்ச கூலி கிடைப்பதற்கு ஒரு வழிவகை நிச்சயமாக உண்டா என்றால் இல்லை. இந்தத் திட்டத்தை முறையாக அமுல் நடத்தினார்களா என்றால் இல்லை. இன்றைக்கு காண்டிராக்ட் மூலமாகத்தான் இந்த வேலைகளை விட்டு செய்கிறார்கள் என்பது தான் உண்மை. இது சம்பந்தமாக நான் புகார் செய்கின்றபோது கூட சொன்னார்கள். இல்லை, இல்லை இதை கிராம சேவக் மூலமாகத்தான் நாங்கள் செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அப்படி நிச்சயமாக செய்வது கிடையாது. ஒரு குறிப்பிட்ட வேலை முடிந்தவுடனே அன்றைக்கே அரிசி விநியோகம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட வேலை முடிந்து பல நாட்களுக்கு பிறகுதான் அரிசி விநியோகம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த தாலுக்கா ஆபீஸிலிருந்து உதவியிருந்தே நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும். இந்தத் திட்டத்தின் உண்மையான நோக்கம் என்ன என்றால் என்றைக்கு வேலை செய்தார்களோ அன்றைக்கே அரிசி கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் ஒரு வீரம், 10 நாள் கழித்து தான் அரிசி விநியோகம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த வேலை காண்டிராக்ட் மூலம் நடக்கிறது என்பது தான் உண்மை. ஆனால் உண்மையில் இந்தத் திட்டத்தினுடைய நிலைமையை புரிந்துகொள்ளாமல் இதை முறையாக செயல்படுத்தவில்லை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் ஐ. ஆர். டி. பி. ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம் இதற்கு மானியம் வழங்கப்படுகிறது. மானியத்திற்கு சான்றிதழ்கள் வழங்கக்கூடிய அதிகாரிகள் உரிமையோடு

1984 மார்ச் 9]

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள். இந்தச் சூழ்நிலையை மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டும். எல்லா அதிகாரிகளையும் அதாவது ரெவின்யூ அதிகாரிகள், டெவலப்மெண்டு அதிகாரிகள், பாங்கு அதிகாரிகள், கால்நடைத்துறை அதிகாரிகள் எல்லோரையும் ஒரு நாள் ஒரு இடத்தில் 5 கிராமங்களை ஒட்டுமொத்தமாக சேர்த்து முன் கூட்டியே நோட்டீஸ் கொடுத்து ஒரு கேம்பர் போட்டு அன்றைக்கே மனு வாங்க வேண்டியது சான்றிதழ் வழங்க வேண்டியது, லோன் வழங்க வேண்டியது இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டால் இந்த ஊழலை தடுப்பதற்கு நிச்சயமாக முடியும் என்பதை அரசு உணர்ந்து இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல் இன்றைக்கு தன்னிறைவுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் குளங்கள் குட்டைகள் வேலைகளை எவ்வளவு சிறப்பாக செய்து இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் இன்றைக்கு 35 குளங்கள் உடைந்து போய் விட்டன என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாங்குனேரி தாலூகாவில் 12 குளங்கள் உடைந்து போய் இருக்கிறது. அதனால் தாங்க முடியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மாண்புமிகு பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிருஷ்ணன் அவர்கள் தன்னிறைவுத் திட்டத்திற்கும் குளங்கள் உடைந்ததற்கும் காரணம் கண்டு பிடித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே பெய்யாத மழை இன்று பொழிவதால் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் அதன் காரணமாக அணைகளே கூட உடைந்து இருக்கின்றன, அதிகமாக தண்ணீர் வந்ததன் காரணமாக. ஆகவே தயவு செய்து குளங்கள் உடைந்ததற்கும் தன்னிறைவுத் திட்டத்திற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, விவசாய தொழிலாளர்களுக்கு பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டம் ஏற்கனவே உருவாக்கப்பட்டது. இதற்காக அம்பாசமுத்திரம் ஆழ்வார் குறிச்சி என்ற கிராமத்தில் ஒரு ஏக்கருக்கு 35 ரூபாய் வீதம் 74 பேரிடம் வசூல் செய்யப்பட்டது 1982 ஆம் வருடத்தில். ஆனால் தீ விபத்து ஏற்பட்டது. அதற்கு அந்த உதவி வழங்கப்படவில்லை. இது தான் நாம் நடத்தக் கூடிய அந்தப் பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டம். அறிவித்து நடைமுறைப்படுத்துகின்ற பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டம் என்பதையும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதே போல் ஆதி திராவிடர் நலன் பொறுத்தவரையில் இங்கே பல்வேறு குறிப்பில் அதிகமாக எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆனால் சமீபத்தில் உச்ச நீதி மன்றத்தில் ஒரு தீர்ப்பு. அதாவது கொண்டாரெட்டி என்றும் சொல்லி இருந்தவர்கள் மோசடியாக

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

[1984 மார்ச் 9]

சான்றிதழ்கள் பெற்றார்கள் என்றும் அது செல்லாது என்றும் எல்லாம் நாம் பார்த்தோம். சுப்ரீம் கோர்ட்டினுடைய டைரக்டர்ஷன் என்ன என்றால் இங்கு இருக்கக் கூடிய சீப் செக்ரட்டரி தலைமையில் குழு போட்டு அதை ஆய்வு செய்து இந்த குறைபாட்டை தவிர்க்க வேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதை இந்த அரசில் என்ன செய்தார்கள் என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து என் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் மருத்துவ மனை இல்லை. அது பற்றி பல முறை இந்த மன்றத்தில் பேசி ஆயிற்று. புளியங்குடி நகராட்சியில் அங்கே மருந்தகம் இருக்கிறது. மருத்துவமனை இல்லை. சிவகிரி தாலுக்கா சென்டர்; அங்கே மருந்தகம் தான் இருக்கிறது; மருத்துவ மனை இல்லை.

வாசுதேவநல்லூரில் உள்ள ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்தைப் பொறுத்த வரையில் பத்து வருடங்கள் ஆகிவிட்டன. தரை மட்டமாக இருக்கிறது. அதைக் கட்டுவதற்கு வழி இல்லை. தொகுதியிலே இப்படிப்பட்ட ஒரு மருத்துவமனை இருக்கிறது. தாலுக்கா சென்டரில், முனிசிபாலிட்டியில் மருத்துவமனை இல்லாமல் இருப்பது வேதனையாக இருக்கிறது. தொடர்ந்து இதைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டே வருகிறேன். இந்தக் குறைபாட்டை நீக்குவதற்கு அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிவகிரிக்குப் பக்கத்தில், செண்பகவல்லி அணை சம்பந்தமாக எடுத்துக் கொண்டால், அது கேரள அரசாங்கத்தினால் கட்டப்பட வேண்டியது என்றாலும் நம்முடைய அரசாங்கம் பணம் ஒதுக்க வேண்டும். அதையும் கட்டுவதற்கு நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். ரங்கசாமி: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற 1984-85 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

“துன்பம் உறவரினும் செய்க துணிவு ஆற்றி
இன்பம் பயக்கும் வினை”

என்ற வள்ளுவரின் திருக்குறளைச் சொல்லி, கடுமையான வறட்சி ஏற்பட்டாலும், இயற்கைச் சீற்றத்தால் கடும் சேதம் ஏற்பட்டாலும், அவற்றையெல்லாம் தாங்கி மாண்புமிகு இதய தெய்வம் தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவரவர்கள் உடனுக்குடன்

1984 மார்ச் 9] [திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

அந்தந்தப் பகுதிகளுக்குச் சென்று, பொது மக்களுக்குத் தேவையான காரியங்களை ஆற்றுகின்ற நல்லதொரு நிதி நிலை அறிக்கை இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நம்முடைய வேளாண்மைத் துறை அமைச்சரவர்கள் சொல்வார்கள், இன்பம் ஒன்றினைப் போல் தனியாக வரும் ; துன்பம் படையோடு பல வழிகளில் வரும் என்று சொல்வார்கள். அதைப் போல, இந்த அரசின் மீது, புரட்சித் தலைவர் மீது, அனைத்து எதிர் கட்சிகளும் ஒன்றாகப் பல வழிகளில் பல போராட்டங்களைச் செயற்கையாக ஏற்படுத்தினாலும், துணிவுடன் மக்கள் துணை கொண்டு சிறப்பாகச் செயலாற்றி வருகிறது இந்த அரசு. அதற்கு மேலும் புகழ் சேர்க்கும் வகையில் இந்த நிதி நிலை அறிக்கை அமைந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களெல்லாம் பொறுப்போடு கருத்துக்களைச் சொல்வதை விட்டு விட்டு, நையாண்டி பேசியும், கேலி பேசியும் விமர்சனம் செய்வதைப் பார்த்தோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரை முருகன் அவர்கள் பேச வேண்டிய தெல்லாம் பேசி, ஆட வேண்டிய ஆட்டமெல்லாம் ஆடி, முடிவில் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைத் தயாரிக்க டாக்டர் நாவலர் தேவையில்லை, ஒரு முதலாண்டு பி. சாம். மாணவன் போதுமென்று சொல்லி, இது ஒரு சினிமா நோட்டீஸைப் போல் உள்ளது என்று சொல்லி முடித்தார்கள். ஆனால் என்னுடைய கருத்தாக நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன், மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரை முருகன் அவர்கள் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது சொல்லிய கருத்துக்களைச் சொல்ல எம்.ஏ., பி.எல்., படித்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரைமுருகன் தேவையில்லை.

* * * *

போதும் என்பதை நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. வே. இரா. ஜெயராமன் :)

* * * *

என்பது அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகிறது (குறுக்கீடு).

திரு. ஆர். ரங்கசாமி : இருள் மண்டிக் கிடந்த தமிழ்ச் சமுதாயத்தை ஒளி பெறச் செய்தவர் புரட்சித் தலைவர் தமிழுக்கு, தமிழ் மொழிக்குப் புகழ் சேர்த்தவர் புரட்சித் தலைவர்.

*மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[திரு. ஆர். ரங்கசாமி] [1984 மார்ச் 9]

மொழி உணர்வு, நாட்டுப் பற்று, தொழில் வளம், தமிழர் பண்பாடு இவைகளைக் காக்க, மேலும் வளர்க்க, ஆணிவேர் கல்வித் துறை ஆகும். அதை உணர்ந்து இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் கல்வித் துறைக்கு 404.76 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியுள்ளதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் வேறு எந்த மாநிலத்திலும், வேறு எந்த முதல்வரும் செய்யாத சாதனையை இந்த அரசு பொறுப்பு ஏற்றதற்குப் பின்னால் ஐந்து பல்கலைக் கழகங்களைத் துவக்கியுள்ளது. அறிஞர் அண்ணா தொழில் நுட்பப் பல்கலைக் கழகம், பாரதியார் பல்கலைக்கழகம், பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகம், தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகம் என்றும், அண்மையில் கொடைக்கானலில் துவக்கிய அன்னை தெரசா பெண்கள் பல்கலைக்கழகம், இந்தியாவிலேயே பம்பாயில் தான் பெண்கள் பல்கலைக் கழகம் உள்ளது ; தற்பொழுது தமிழகத்தில் துவக்கப்பட்டுள்ளது. பெண் அடிமையைப் போக்க வேண்டும், பெண் குலத்தின் பெருமையை உயர்த்த வேண்டும், புதுமைப் பெண்களைப் புரட்சிப் பெண்களைக் காண வேண்டுமென்றான் புரட்சிக் கவி பாரதி. அவர் எண்ணத்தைத் தாய்க்குலத்தின் தலைமகள் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் செயலாற்றி இருக்கிறார்கள். பட்டப்படிப்பு படித்து விட்டு வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்தில் பதிவு செய்து 10 ஆண்டுகள் ஆகியும் வேலை கிடைக்காமல் மாணவர்கள் அவதிப்படும் நிலைமையை மாற்ற தமிழகத்தில் தொழில் கல்வியை அரசு கொண்டு வந்திருக்கிறது. பல் தொழில் கல்வியை அதாவது பாலிடெக்னிக்குகளை அதிக அளவில் அனுமதித்து மாணவர்கள் அதிகமான அளவிலே தொழில் கல்வியினைப் பெறக்கூடிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

(பிற்பகல் 12-20)

அந்த அடிப்படையில் இந்த ஆண்டு வரலாறு காணாத அளவுக்கு பல்தொழில் பள்ளிகளையும், பாலிடெக்னிக்குகளையும் அனுமதித்து இருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். நகர்ப்புறங்களில் கல்லூரிகளில் இருந்த மேல்நிலைக் கல்வியை கிராமப்புறங்களில் உள்ள பள்ளிகளுக்குக் கொண்டுவந்து ஏழைகளின் குழந்தைகள் மேல்நிலைக் கல்வி பெறச் செய்தவர் புரட்சித் தலைவர். மேல்நிலைக் கல்வித் திட்டம் கொண்டு வந்ததற்குப் பிறகுதான் நமது கல்வியின் தரம் மேலை நாடுகளில் உள்ள அளவுக்கு உயர்ந்துள்ளது என்று அங்கிருந்து வந்தவர்களே பாராட்டுகிறார்கள்.

அடுத்து விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்காக இந்த அரசு பாதுகாப்புத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கின்றது. தன்னிறைவுத் திட்டம், வீட்டுக்கு ஒருவருக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கும் திட்டம், சத்துணவுத் திட்டம் போன்ற திட்டங்கள்

1984 மார்ச் 9]

[திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

வேறு எந்த மாநில அரசும் கொண்டு வராத திட்டங்களாகும். அப்படி இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலே எங்குமே கொண்டு வராத திட்டங்களைத் தமிழகத்தில் புரட்சித் தலைவர் திரு. எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் கொண்டு வந்தார்கள். அந்த அடிப்படையில் இன்றைய தினம் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்காகப் பாதுகாப்புத் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கின்றது. இதற்கு முன்னால் இருந்த எந்த அரசும் இதுபோன்றத் திட்டங்களைக் கொண்டுவரவில்லை. அவர்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்களை நினைத்துக்கூடப் பார்த்தது கிடையாது. அதிகமான மழை பெய்தாலும் இவர்களுக்கு வேலையில்லை; வறட்சி ஏற்பட்டாலும் வேலை இல்லை. ஆண்டுக்குப் பாதி நாட்கள் வேலை இல்லை. இப்படி பாதுகாப்பே இல்லாமல் சுமார் 50 சதவீதத்திற்கு மேற்பட்ட விவசாயத் தொழிலாளர்கள் நமது நாட்டிலே இருக்கிறார்கள்; சொற்ப நில விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களுக்கென்று வா தாடுவதற்காக தொழிற்சங்கங்கள் இல்லை. காரணம் சந்தா செலுத்தும் நிலையில் இவர்கள் இல்லை. அப்படிப்பட்ட ஏழை விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு உணவுப் பொருட்கள் கிடைக்க மக்கள் அங்காடிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. முதியோர் உணவுத்தொகை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. சத்துணவுத் திட்டத்தின் மூலம் அவர்களுக்கு உணவு அளிக்கப்படுகின்றது. ஆண்டுக்கு ஒருமுறை அவர்களுக்கு வேஷ்டியும், சேலையும் வழங்கப்படுகின்றது. ரூபாய் 10 கோடியை இந்த அரசு செலவு செய்து விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அனைவருக்கும் இலவசமாக வேஷ்டி சேலைகள் வழங்கியது. புரட்சித் தலைவரின் அரசு இதுபோன்ற பல உதவிகளை விவசாயிகளுக்குச் செய்து வருகின்றது. எனவே இதுபோன்ற திட்டங்களை விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்காகச் செய்து வரும் அரசு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்காகப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தை அறிவித்துள்ளது. இங்கே பேசிய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் திரு. வரதராஜன் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். “செப்டம்பர் 15 முதல் அதாவது அறிஞர் அண்ணாவின் பிறந்த நாளிலிருந்து இந்தத் திட்டம் செயலுக்கு வரும் என்று சொன்னீர்களே, அதற்காக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் நிதி ஒதுக்கியுள்ளீர்களா? அண்ணாவை ஏன் ஏமாற்றுகிறீர்கள்” என்று கேட்டார்கள். ஆனால் யார் யாரை ஏமாற்றுகிறார்கள் என்பதைத் தமிழக மக்கள் கவனமாகக் கவனித்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் நிதியிலிருந்து 5 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கி அந்தத் திட்டத்தைத் துவக்கி இருக்கிறார்கள்.

அதேபோல் வீட்டுக்கு ஒருவருக்கு வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் கொண்டு வந்து 15 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியபோது “15 கோடி ரூபாயில் அனைவருக்கும் வேலைவாய்ப்பு கொடுத்து விட முடியுமா? இது ஏமாற்று வித்தை” என்று சொன்னார்கள். இப்போது விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் திட்டம் கொண்டுவந்தால், இதுவும் ஏமாற்று வேலை என்

[திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

[1984 மார்ச் 9]

கிறார்கள். நான் அவர்களுக்கு ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒரு திட்டம் கொண்டுவருகின்றபோது இந்த நாட்டிலே இரண்டு கோடி விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் உடனடியாக இந்த ஆண்டு அதற்காக நிதி ஒதுக்கித் திட்டங்களைச் செயல்படுத்த முடியுமா என்று கேட்கிறேன். ஆகவே இதைக் கூட உணராமல் பேசுவது சரியாக இருக்குமா என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசு எத்தனையோ இன்னல்களைத் தாங்கிக் கொண்டு, பற்றாக்குறை நிதியை வைத்துக்கொண்டு இப்படிப்பட்ட புரட்சிகரமான திட்டங்களைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்று பாராட்டாவிட்டால் கூட பரவாயில்லை. பாராட்ட மாட்டீர்கள் என்பது தெரியும். வேப்ப மரத்தில் மாங்கனியா கிடைக்கும்? நிச்சயமாக இல்லை. ஆகவே 16 கட்சிக் கூட்டணியின் பரிந்துரையை இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எதிர்பார்க்கவும் இல்லை. லட்சோப லட்சம் மக்களின் நம்பிக்கை நட்சத்திரத்தை, புரட்சித் தலைவரை அந்த உழைக்கும் கரங்கள் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன கோடிக்கணக்கான ஏழை நெஞ்சங்கள் அவரை வாழ்த்திக் கொண்டிருக்கின்றன.

தொழிலாளர் நலத்துறையில் தனிப் பிரிவு ஏற்படுத்தி அனைவரையும் பதிவு செய்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களின் நேரடிப் பார்வையில் உள்பிரிவு ஏற்படுத்தி, வெள்ளம், வறட்சி போன்ற காலங்களில் விரைவாக உதவிகள் செய்யத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது பாராட்டுக்குரிய விஷயமாகும். நம் நாட்டில் விவசாயத் தொழில் செய்பவர்களின் புள்ளி விவரமும் நமக்குக் கிடைக்கும். பணி செய்யும்போது உயிரிழக்க நேரிட்டால் அவர்களின் குடும்பத்திற்கு 5,000 முதல் 10 ஆயிரம் வரை அரசு உதவி செய்யும் என்ற திட்டம் பாராட்டுக்குரியதாகும். ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைச் சேர்த்து அதற்கான தொகையில் ஒரு பகுதியை அரசு செலுத்தும் திட்டம் மக்களால் வாயார வாழ்த்தப்படுகின்ற திட்டமாகும். ஆனால் மதி உள்ள தொகையை விவசாயத் தொழிலாளர்கள் செலுத்துவது மிகவும் கடினமாகும். ஆனாலும் வைத்துள்ள விவசாயிகளிடம் அதைப் பெற்று—நிலவரியுடன் அதை வசூல் செய்து—முழுமையாக அரசே செலுத்த வேண்டுமென்ற என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோளை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தற்போது ஆதி திராவிட விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு மனை அல்லது நிலத்தை விலைக்கு வாங்கி, 3 சென்ட் நிலத்தை அரசு இலவசமாகக் கொடுக்கிறது. அதுவும் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலே கொண்டு வரப்பட்ட திட்டம்தான். அந்தத் திட்டத்தை அனைத்து விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 9]

[திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

கிராம வீட்டு வசதிக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின்மூலம் ஆதி திராவிடர்களுக்கு வீடு கட்டக் கடன் கொடுத்து அதில் ரூ. 1,000-ஐ மானியமாக வழங்கி, மீதியை வட்டியில்லாமல் 15 ஆண்டுகளில் சுலப தவணைகளில் வசூல் செய்யும் திட்டத்தைப் புரட்சித் தலைவர் அரசு கொண்டு வந்தது. அந்தத் திட்டத்தை அனைத்துத் தொழிலாளர்களுக்கும் விரிவு படுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த அரசு கொண்டு வந்துள்ள திட்டம் நாடு முழுவதும் பெருவாரியான கிராமப்புறங்களில் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்கின்ற ஏழைகளுக்கு போய் சேருகின்றது என்பதைத் நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். புரட்சிகரமான இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்த மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசுக்குப் பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு நீண்ட நெடுங்காலமாக என்னுடைய தொகுதியிலே இருந்துவந்த பெரு வெள்ளம் திட்டத்திற்குச் சென்ற ஆண்டு ரூ. 3.81 கோடி புரட்சித் தலைவர் அரசு அனுமதி அளித்து, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே அதைச் சேர்த்து தேவையான பணங்கள் வழங்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக என்னுடைய பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே சத்தியமங்கலத்தில் ஆங்கிலேயர் காலத்திலேயிருந்து இரண்டே படுக்கைகள் கொண்ட சிறிய மருத்துவ மனை தான் இருந்து வந்தது. தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்திலே கூட அப்பொழுதிருந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஒரு கமிட்டியை போட்டு, நிதி வசூல் செய்தார்கள். ஆனால், அப்பொழுதெல்லாம் எதுவும் செய்யப்படாத அந்த மருத்துவ மனைக்கு புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலேதான் ரூ. 44 இலட்சம், ஒதுக்கப்பட்டு பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. ஆகவே இப்படிப்பட்ட நல்ல திட்டங்களைக் கிராமப்புறங்களுக்கு அளித்திருக்கின்ற புரட்சித் தலைவர் அரசை வாழ்த்தி, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று அமர்கிறேன், நன்றி. வணக்கம்.

திரு. ஏ. டி. கருப்பையா : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையிலே சமர்ப்பித்திருக்கின்ற பட்ஜெட் மீது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே நான் பேச விரும்புகிறேன். இந்த பட்ஜெட்டானது தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு ஒரு மயக்க மாத்திரை என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதாவது, தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு தூக்க—மயக்க மாத்திரை. தமிழ் நாட்டிலே இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய தொல்லைகளை, துன்பங்களை, வறுமைகளை, வெள்ளத்தினால், வறட்சியினால், புயலினால், ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய தாங்கொணா கொடுமையில் இருக்கக்கூடிய தமிழக மக்களை,

[திரு. ஏ. டி. கருப்பையா]

[1984 மார்ச் 9]

மயக்கத்தில் ஆழ்த்தக்கூடிய ஒரு மயக்க மாத்திரையாகத்தான் இருக்கிறது என்று நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30).

அதே நேரத்தில் இந்த மயக்க மாத்திரையான பட்ஜெட் 1 மணி நேரம் அல்லது 1½ மணி நேரம்தான் அவர்களை மயக்கத்தில் ஆழ்த்த முடியும். அவ்வளவுதான் அதற்குச் சக்தி இருக்கிறது. மயக்கம் போனால், மறுபடியும் அவர்கள் எப்படி முன்னால் கொடுமைகளை, துன்பங்களை, கஷ்டங்களை, துயரங்களை, அனுபவித்தார்களோ, அப்படிப்பட்ட முறையில் துன்பங்களை, துயரங்களை அனுபவிக்கிற நிலையில் இந்த பட்ஜெட் இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற கடுமையான வறட்சி; அதற்கு பின்னாலே பெய்த கடுமையான மழை காரணமாக ஏற்பட்ட சேதங்களை தீர்ப்பதற்கு எந்தவிதமான உருப்படியான திட்டமும் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் இல்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விலைவாசி உயர்வாலும், வேலையில்லாத கொடுமையாலும் பசி பட்டினி என்று நிர்க்கதியாக இருக்கிற தமிழ் நாட்டு மக்களை பாதுகாப்பதற்கு எந்தத் திட்டமும் இந்த அறிக்கையிலே கிடையாது. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக ஏற்பட்டிருக்கிற இயற்கையின் சீற்றத்தால் மக்கள் படும் துன்பங்களை, துயரங்களைத் துடைப்பதற்கு, ஏழை மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய முறையிலே எந்தத் திட்டமும் இந்த அறிக்கையில் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

இன்றைக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் வெள்ளக் கொடுமையால் ஏற்பட்டிருக்கிற பாதிப்புகளை தீர்ப்பதற்கான நடவடிக்கை ஒன்றும் இதில் கிடையாது. அதோடு மட்டுமல்லாமல் தன்னிறைவுத் திட்டம் என்று சொல்லி ஏற்கனவே அதில் பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. அந்தத் தன்னிறைவுத் திட்டத்திலே கொண்டு வந்த நடவடிக்கைகளைப் பார்த்தால், குடிநீர் கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதாகச் சொல்லி தூர்வாரிவிட்டு கணக்கு எழுதிவிட்டார்கள். ஊரணி, குளங்கள் போன்றவற்றில் இருக்கிற மண்ணை சுரண்டியெடுத்து மேலே போட்டு விட்டு அறிக்கை கொடுத்து விட்டார்கள். ஆகவே இராமநாதபுரம் மாவட்டம் மற்றும் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற பல மாவட்டங்களுக்கும் இந்தத் திட்டத்தால் எந்தவிதமான நன்மையும் விளையவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் குறிப்பாக பரம்பிக்குளம்—ஆளியாறு திட்டத்திலே—நான்

1984 மார்ச் 9]

[திரு. ஏ. டி. கருப்பையா]

ஏற்கெனவே மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக்கூட்டத்திலே பல முறை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறேன். ஆளியாறிலே இன்றைக்கு நீர்வற்றி போயிருக்கிறது. ஆகவே அந்த அணையில் தண்ணீர் இல்லாத இந்த நேரத்தில் அதற்குப் பின்னாலே இருக்கிற கால்வாய்களை, ஓடைகளை தூர் எடுத்துவிடுவார்களானால், மழை காலத்திலே ஆளியாறு அணையில் தண்ணீர் நிரம்புகிறபோது விவசாயிகளுக்கு உதவியாக இருக்கும். நீர் இல்லாத பற்றாக்குறை அதிகமாக இருக்காது என்று சொன்னேன். அதை முறையாக செய்யவில்லை. அந்தப்பணிகளை எடுத்துச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடுமட்டுமல்லாமல் சத்துணவுத் திட்டம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் சில விஷயங்களைச் சொல்ல வேண்டும். இந்தத் திட்டம் முறையாக நடக்கிறதா என்பதை அரசு கண்காணிக்க வேண்டும். இதில் ஏற்படுகிற தவறுகளைக் கணவதற்கு முயல் வேண்டும். இடையிலே இருக்கிற தரகர்கள் சத்துணவு ஒழுங்காக குழந்தைகளுக்கு போய்ச் சேராமல் தடுத்து தங்களுடைய வீடுகளுக்குக்கொண்டு போகிறார்கள். அதைக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சத்துணவுத் திட்டத்திலே வேலை செய்யக் கூடிய பணியாளர்களுக்கு, ஆயாக்களுக்கு ஒரு நாளைக்கு இரண்டு ரூபாய் தான் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. அது மிகவும் குறைவான தொகையாகும். அவர்கள் பத்து மைல், பதினைந்து மைல் தூரத்திலிருந்து சத்துணவு மையங்களுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. ஒரு நாளைக்கு போக வர 4 ரூபாய் பஸ்ஸிற்காக அவர்களுக்கு தேவைப்படுகிறது. இதனால் அவர்கள் கடனாளிகளாக ஆகி இருக்கிறார்கள். ஆகவே பலபேர்கள் சத்துணவு மையங்களுக்கு வருவதே இல்லை. ஒன்றிரண்டு பேர்கள் தான் சத்துணவு மையங்களில் வேலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு இன்னும் இரண்டு, மூன்று ரூபாய் சம்பளம் கூடுதலாக கொடுக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு சம்பளம் போதாமல் இருப்பதால் அவர்கள் அங்கே ஊழல்களை, தவறுகளை செய்கிறார்கள். ஆகவே இந்த நிலையை மாற்றி ஊழல்கள், தவறுகள் நடைபெறாமல் தடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது ஏழை, எளிய மக்களுக்கு வேஷ்டிகள், சேலைகள் வழங்குவது என்பது வரவேற்கத் தக்கது. ஆனால் அதை முறையாகச் செய்ய வில்லை. அதிலே கட்சி கண்ணோட்டத்தோடு வேஷ்டிகள், சேலைகள் வழங்கப்பட்டன என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியிலே கோட்டூர் மலையாண்டிபுரம் என்ற இடத்தில் இன்னொரு தொகுதியிலிருந்து எம்.எல்.ஏ. வந்து இராத்திரியிலே 11 மணிக்கு சினிமா கொட்டகையிலிருந்து சினிமா பார்த்துவிட்டு வெளியே வந்தவர்களுக்கு வேஷ்டி சேலைகளை கொடுத்து விட்டு போய் விட்டார்கள் இது நியாயமானதா? அதனால் அந்தப் பகுதியில் ஒரு பெரிய பரபரப்பு ஏற்பட்டது.

[திரு. ஏ. டி. கருப்பையா]

[1984 மார்ச் 9]

சினிமாக் கொட்டகையில் பல ஊர்களில் இருந்து மக்கள் வருகிறார்கள். அங்கேபோய், அதிலிருந்து வெளியே வருகின்றவர்களுக்குக் கொடுத்தால், அது நியாயம்தானா, அது அந்த ஊரில் இருக்கும் மக்களுக்குப் பயன் தரக்கூடியதா என்று அந்த மக்கள் மத்தியில் ஒரு பரபரப்பு ஏற்பட்டது. ஆகவே, நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், சர்க்கார் கொண்டு வரும் நல்ல திட்டங்களை அமல்படுத்துவதில் இப்படி சில தவறுகள், ஊழல்கள் நடக்காமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தற்போது முதியோர்களுக்கு பென்ஷன் ரூ. 35 கொடுக்கப்படுகிறது. ஒரு நாளைக்கு $\frac{1}{2}$ கிலோ அரிசி கொடுக்கப்படுகிறது, இது நியாயமா? இது போதுமானதா? ஒரு நாளைக்கு கொடுக்கப்படுகிற அரிசியை மூன்று வேளைக்குப் பிரித்து வைத்து, எண்ணிப் பார்த்தேன். 125 அரிசிதான் இருந்தது. இது எந்த அளவிற்குப் போதும்? ஆகவே இதை உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கு. அ. செங்கோட்டையன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு கிளாரிபிகேஷன் தர விரும்புகிறேன் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அரிசியை எண்ணிப்பார்த்ததாகச் சொன்னார்கள். இந்த அரசு வந்தபின்னாலே தான் அவர்களுக்கு ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்டு வந்த ரூ 25-ஐ ரூ 35 என்று உயர்த்தியிருக்கிறோம். ஆண்டுக்கு இருமுறை சேலை, வேஷ்டி தருகிறோம். அது மட்டுமல்ல, வாரத்தில் 7 லிட்டர் அரிசி கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே தவறான தகவலைத் தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். $\frac{1}{2}$ கிலோ அரிசியை எண்ணிப் பார்த்ததாகச் சொன்னார்கள். இருக்கின்ற நிதிநிலையைப் பொறுத்து, அவர்களுக்கு அரசு இந்த உதவிகளைச் செய்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. டி. கருப்பையா : 35 ரூபாயும், வாரத்திற்கு கிலோ அரிசியும்தான் இப்போது கொடுக்கப்படுகிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தினந்தோறும் அவர்களுக்கு மதிய உணவு சத்துணவுத் திட்டமையங்களில் கொடுக்கப்படுவதால், வாரத்திற்கு $\frac{1}{2}$ கிலோ அரிசி என்ற வீதத்தில் கொடுக்கப்படுகிறது.

திரு. ஏ. டி. கருப்பையா : தினந்தோறும் அவர்களுக்கு மூன்று வேளை சோறு அந்த மையங்களில் போடுவதில்லை. ஒரு நாளைக்கு ஒரு வேளை தான் கொடுக்கப்படுகிறது.

1984 மார்ச் 9] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மதிய உணவு சத்துணவுத் திட்ட மையங்களில் போடுவதற்கு முன்னால் வாரத்திற்கு ஒரு கிலோ அரிசி என்ற வகையில் மாதத்திற்கு 4 கிலோ அரிசி கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. முதன் முதலில் அவர்களுக்கு ரூ. 20 இருந்தது. பின்னர் அது ரூ. 25 ஆக்கப்பட்டது. இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அது ரூ. 35 என்று உயர்த்தப்பட்டது. மதிய உணவு இப்போது கொடுக்கப்படுவதால், வாரத்திற்கு 1 கிலோ அரிசி என்பதை, வாரத்திற்கு $\frac{1}{2}$ கிலோ அரிசி என்று மாற்றியிருக்கிறோம். மதிய உணவு கொடுக்கப்படாத இடங்களில் 1 கிலோ அரிசி தொடர்ந்து வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. ஆர். தவகி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்கிறபோது $\frac{1}{2}$ கிலோ அரிசியை எண்ணிப் பார்த்ததாகச் சொன்னார்கள். அதை 3 வேளைக்கு என்று பகிர்ந்து வைத்து எண்ணிப் பார்த்ததில் ஒரு வேளைக்கு 125 அரிசிதான் இருந்தது என்று சொன்னார்கள். இது உண்மைக்குப்பிறம்பான கருத்து. அவருடைய கருத்து பூராவுமே உண்மைக்கு மாறான கருத்தாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40)

திரு. ஏ. டி. கருப்பையா : சின்னோனா சம்பந்தப்பட்ட வரையில், சில பிரச்சினைகளுக்காக 2, 3 மாதங்களுக்கு முன்னாலிருந்தே தொடர்ந்து போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சம்பளம் போதாது, போனஸ் வழங்கப்படவில்லை; அவற்றை எல்லாம் உரிய முறையிலே வழங்க வேண்டுமென்று போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் போராடும் தொழிலாளர்களுக்கு இந்தப் பட்ஜெட்டில் நிவாரணம் அளிக்க ஏதாவது வழிவகை இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்தோம்; ஒன்றும் இல்லை. அவர்களுடைய போராட்டத்தை நிறுத்துகின்ற அளவுக்கு அவர்களுக்கு சம்பள உயர்வு, போனஸ் எல்லாம் கொடுத்து, அவர்களை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தையும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே கடந்த 29-ந்தேதி நாங்கள் ஒரு பொதுக் கூட்டத்தை நடத்தும்போது வேறு

*

*

*

*

ஒருவர் வேண்டுமென்றே திட்டமிட்டு நாங்கள் எங்கள் கட்சியின் சார்பாக நடத்திக் கொண்டிருந்த கூட்டத்திற்கு 100 பேர்களுக்குமேல் திரட்டிக்கொண்டுவந்து கலகத்தை விளைவித்து,

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. ஏ.டி. கருப்பையா] [1984 மார்ச் 9]

போலீசை தடுத்து நிறுத்தி, தாக்குதல் நடத்தினார்கள். அதனால் அந்தப் பகுதி முழுவதும் ஒரு பதட்டமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. தான் செய்த தவறை மறைப்பதற்காக எங்களுடைய கட்சியின் முக்கியமான ஊழியர்கள் மீது பொய்யான முறையிலே 307-வது செக்ஷன் உட்பட வழக்குகளை சோடித்து, பொய் வழக்கு போட்டிருக்கிறார்.

திரு. கு. அ. செங்கோட்டையன் : சார், பாயிண்ட் ஆர்டர் ஆர்டர். துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே பேசும்போது * * *

* * * * *

என்று சொன்னார்கள். அதற்கு ஏதாவது ஆதாரம் வைத்துக் கொண்டு பேசுகிறாரா அல்லது வேண்டுமென்றே சொல்கிறாரா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் * *

* * * * *

நோட்டீஸ் கொடுத்துவிட்டுதான் பேச வேண்டுமென்று நாம் முடிவு செய்திருக்கிறோம் (குறுக்கீடு).
என்று பொதுவாகச் சொல்லக் கூடாது. * *

* * * * *

யார் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டும். சொல்வதற்கு முன்னால் அவைத் தலைவர் அல்லது அந்த பொறுப்பிலே இருப்பவரிடம் எழுத்து மூலமாக, பேசுவதற்கு முன்னாலேயே தெரிவித்து, * *

* * * * *

அவரது அனுமதி பெற்ற பின்னாலேதான் அவையில் குற்றச் சாட்டு சொல்ல வேண்டும் (குறுக்கீடுகள்). அப்படி நோட்டீஸ் கொடுக்காத காரணத்தால் உறுப்பினர் பற்றிச் சொல்லப் பட்ட குற்றச்சாட்டு முழுவதும் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்பட வேண்டுமென்று உத்தரவிடுகிறேன்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1984 மார்ச் 9]

திரு. கு. ரமணி : அவர் யார் பெயரையும் சொல்லவில்லை பொதுவாகச் சம்பவத்தைப்பற்றி மட்டும் சொன்னார்.

மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் : சம்பவத்தைச் சொல்லும்போது * * *

அதுபற்றிய ஆதாரங்களை முன்கூட்டியே பேரவைத் தலைவரிடம் கொடுத்துவிட்டு அனுமதி பெற்று பேசவேண்டும். (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவரவர்களே,

* * *
என்று சொன்னால் அவர் பதில் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். பொதுவாகச் சொல்லும்போது, இப்படிப்பட்ட விவகாரங்கள் எழுகின்றன. சண்டைகளுக்குத் தீர்வு காணுகின்ற இடம் இது வல்ல.

* * *
என்று சொல்ல வேண்டும். அதையும் தலைவரிடம் முன்னாலேயே தெரிவித்துவிட்டு, சொல்ல வேண்டும். சம்பந்தப்பட்டவர் அதை மறுப்பதற்கோ, பதில் சொல்வதற்கோ வாய்ப்பு இல்லாத வகையில் பொதுவாகச் சொல்வது இந்த அவைக்கும் மரபுக்கும் நல்லதல்ல.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் தமக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தை சொன்னார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : முன்னறிவிப்புக் கொடுக்காமல் சொல்லியிருக்கக் கூடாது. சொல்வதற்கு முறை இருக்கிறது. ஆதாரம் காட்டாமல், முன்கூட்டி விவரம் தராமல் பேசக்கூடாது. வரையறை இல்லாமல், நினைத்த நேரத்தில் பேசுவது சரியல்ல. (குறுக்கீடு).

திரு. அ. ரகுமான்கான் : போலீஸில் புகார் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் : தயதுசெய்து உட்கார வேண்டும் ; நான் சொல்லிவிடுகிறேன். இதுபோன்ற தகவல்களை நோட்டீஸ் கொடுக்காமல் சொல்ல முடியாது. ஆதாரம் இருந்தால் அதை என்னிடம் முன் கூட்டியே காண்பித்து விட்டு பேசி இருக்க வேண்டும்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1984 மார்ச் 9]

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பாதிக்கப்பட்ட உறுப்பினர் எடுத்துக் கூறுகிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதற்கு ஒரு முறை வேண்டாமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாம் குறிப்பிடுவது எல்லாம் ** ** *

என்றோ சொல்ல வேண்டாம் என்பது தான். ஒருவர் தாக்கீனார் என்று பொதுவாகச் சொல்லலாம். பிறகு அதைப் பற்றி பரிசீலிக்கலாம். பேரலீஸ் ஸ்டேஷனில் புகார் கொடுத்துள்ளோம். விசாரிக்கப்படவில்லை என்றெல்லாம் சொல்லலாம். உறுப்பினர் அந்தச் சம்பவத்தைப் பற்றியே சொல்லக் கூடாது என்பது அல்ல. சொல்லும்போது 'ஒருவர்' என்று பொதுவாகச் சொன்னால் பிரச்சினை இல்லை. (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இதுபற்றி ஏற்கனவே நாம் கமிட்டியில் முடிவு எடுத்திருக்கிறோம். ஆதாரம் காட்டாமல் பேசக் கூடாது. (கூச்சல், குழப்பம்).

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : சட்டமன்றத்தில் பேசுகிறபோது இங்கே ஒரு சட்டத்திற்குட்பட்டு, சில மரபுகளுக்கு உட்பட்டு, எப்படிச் சொல்ல வேண்டுமோ அந்த அடிப்படையில்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்லவேண்டும். ஒரு சம்பவத்தைக் குறிப்பிட்டு, அதிலே உள்ள குறைபாடுகளைச் சொல்வதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கு உரிமையுண்டு. இன்னார் என்று சொல்லும்போது தான் பிரச்சினை எழுகிறது. குறிப்பிட்ட சம்பவத்தைப் பற்றி எதுவுமே சொல்லக் கூடாது என்பதில்லை. பொதுவாகச் சொல்லுங்கள். சொல்லும்போது பொதுவாக 'ஒருவர் தாக்கீனார்' என்றால், அந்த ஒருவர் யாராவது இருக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஏற்கெனவே பேசியது எல்லாம் நீக்கப்படுகிறது.

(பிற்பகல் 12-50)

திரு. ஏ. டி. கருப்பையா : நான் இந்த அவையிலே சொவதற்கு நானும் ஒரு சட்ட மன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் எனக்கு ஏற்பட்ட அந்த நெருக்கடியை, ஆபத்தை நான் சொல்

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1984 மார்ச் 9] [திரு. ஏ. டி. கருப்பையா]

வதற்கு உரிமை இருக்கிறது என்ற முறையில் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். 27-ந் தேதி கோட்டூர் மலையாண்டிப்பட்டினத்தில் என்னுடைய தொகுதியில் எங்களுடைய கட்சியைச் சார்ந்த ஒரு பொதுக் கூட்டம் நடைபெற்றது. கூட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறபோதே, 100 பேருக்கு மேலே தடி, கம்பு, சைக்கிள் செயின் போன்றவைகளோடு கூட்டத்திற்குள்ளே வந்து, கூட்டத்தை நிறுத்து, பேசாதே—பேசாதே என்று அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டு வருவது—அவர்கள் எம். எல். ஏ. பெயரைச் சொல்லி, வாழ்க என்று அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். இதுபற்றி முன்னாடியே போலிசுக்குத் தெரியுமா என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் அங்கே ஆர். டி. ஓ. இருக்கிறார்கள் தாசில்தார் இருக்கிறார்கள், எஸ். பி. இருக்கிறார்கள், சர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டர் இருக்கிறார்கள், எல்லோரும் அங்கே இருந்து அவர்களை அமைதிப்படுத்துவதற்கு முயற்சி செய்தும் கூட, அதை மீறி கூட்டத்திலே நுழைந்து, பெரிய தகராறை உண்டாக்கி விட்டார்கள். கொலை செய்ய முயற்சி நடந்தது. அதற்கான சூழ்நிலைகள் அங்கே உருவாகியது. இதிலே ஒளிவு மறைவு கிடையாது. ஆனாலும், போலீசாருடைய கடுமையான முயற்சியினால் அது தடுத்த நிறுத்தப்பட்டது, என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். போலீஸ் எச்சரிக்கையாக அங்கே வந்து கேம்ப் செய்யவில்லை என்றால், எச்சரிக்கையான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சொன்னால் ஏதோ ஒரு அசந்தர்ப்பமான அதாவது ஒரு ஆபத்தான சூழ்நிலை எனக்கு ஏற்பட்டு இருக்கும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல. நாங்கள் எந்தத் தகராறும் செய்ய வில்லை. அதற்குப் பின்னால் வேண்டும் என்றே, ஒரு பொய் வழக்கு ஜோடிக்கப்பட்டு மலையாண்டிப்பட்டினத்தில் உள்ள போலீஸ் ஸ்டேஷனில் புகார் கொடுக்கப்படுகிறது. எங்களுடைய முக்கியமான ஊழியர்களும், கோட்டூர் மலையாண்டிப் பட்டினத்தில் இருக்கக்கூடிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய ஊராட்சி ஒன்றியச் செயலாளர் கண்ணப்பன் மீதும் மற்றும் 5 பேர்கள் மீது பொய் வழக்கு ஜோடிக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பொய் வழக்கு போடப்பட்டிருக்கின்றது என்று சொல்கிறீர்கள். பொய்யான வழக்கு என்றால், தீர்ப்பு வந்தபிறகுதான் எது உண்மை, எது பொய் என்று தெரியும்.

திரு. ஏ. டி. கருப்பையா: எங்கள் மீது, அப்பாவிக்குள் மீது பொய் வழக்கு ஜோடிக்கப்பட்டு இருக்கிறதே தவிர, எங்களைத் தாக்க வந்த எந்த நபர்கள் மீதும் இதுவரையில், போலீஸ் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் இரவு நேரத்தில் அன்றைக்கு இரவே 2 மணிக்கு

[திரு. ஏ. டி. கருப்பையா]

[1984 மார்ச் 9]

அதே போலீஸ் ஸ்டேஷனில் என்னுடைய புகாரைக் கொடுத்து இருக்கிறேன். அந்தப் புகாரைப் பெற்றுக் கொண்ட போலீசார் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் இதுவரையில் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. 27 ஆம் தேதி கொடுத்தும் இதுவரையில் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. ஆகவே அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் அவையினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது.)

திரு. பொ. விஜயராகவன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1984-85 ஆம் ஆண்டின் நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது நான் சார்பற்றிருக்கின்ற ஜனதா பேரியக் கத்தின் சார்பிலே ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விழைகிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பொறுத்தவரையிலே ஏதோ ஒரு சடங்காக, அதாவது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் கீழ் நமக்கு இருக்கக்கூடிய அரசாங்கம் நிச்சயமாக கட்டமன்றத்தைக் கூட்டி, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை சமர்ப்பிக்கவேண்டும் என்று இருக்கின்ற அந்தச் சடங்கை நடத்துவதற்காக சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஒரு அறிக்கையைப் போல்தான் இது தோன்றுகிறதே வில்லாமல், உண்மையிலே, இந்த நாட்டு மக்களுடைய பிரச்சினைகளுக்கு முடிவு கட்டுகின்ற வகையில் ஒரு முன்னோடித் திட்டமாக, ஒரு நல்ல நிதி நிலை அறிக்கையாக, இது இல்லை என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே பேசுகின்றபோது ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் விஸ்வநாதன் அவர்கள் மத்திய அரசு எந்த அளவிற்கு பாரபட்சத்தோடு நடந்து கொண்டிருக்கிறது, மாநிலங்களைப் பொறுத்தவரையில், என்று கருத்தைக் கூறினார்கள். அப்படிக்கூறிய அந்தக் கருத்துக்களை ஆளும் கட்சியில் இருக்கின்ற ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினரின் கருத்தாக எடுத்துக் கொள்வதா? இல்லை இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கருத்தாக எடுத்துக் கொள்வதா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. மாண்புமிகு தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் அவர்கள், உறுப்பினர் திரு. விஸ்வநாதன் அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களை ஒத்துக் கொள்வாரா, ஏற்றுக் கொள்வாரா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இங்கே அவர் எடுத்துச் சொல்கிறபோது,

State's major share-centre cheat the States என்கிற அளவில், மாநிலங்களை ஏமாற்றிக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். எங்களுடைய ஜனதா கட்சி ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்தபோது, அன்றைக்கு எடுத்த நல்ல முடிவுகளை—இந்த அரசாங்கம்—மத்தியிலே இருக்கக்கூடிய இந்திரா காங்கிரஸ் அரசாங்கம், மாற்றிக் கொண்டே வருகிறது. அப்படி மாற்றிக் கொண்டே வருகிறபோது, மாநிலங்களை ஏமாற்றுகிற வகையில் அவர்கள் செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள் அதை கண்டித்துக் கேட்பதற்கு, தட்டிக் கேட்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

1984 மார்ச் 9]

[திரு. பொ. விஜயராகவன்]

மத்திய அரசால் மாநிலத்திற்கு வரவேண்டிய பல நல்ல காரியங்கள் வரவில்லை. குறிப்பாக, கரூர்—திண்டுக்கல் ரயில் பாதை திட்டம். இந்தத் திட்டத்திற்காக ஒரு பைசா கூட ரயில்வே பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப்படவில்லை. சென்னை நகரத்தில் இருக்கக்கூடிய ரயில் பாதை திட்டத்திற்கு ஒரு நயா பைசா கூட, ரயில்வே பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப்படவில்லை.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

அதேபோன்று இந்த மாநிலத்திற்கு நியர்யமாக கிடைக்க வேண்டிய, பல ஆண்டுகாலமாக கோரி வந்திருக்கிற, ஏற்கனவே நடைமுறைக்கு, வரும் என்று உறுதி அளிக்கப்பட்ட திட்டங்களுக்கு மத்திய அரசு ஒரு பைசாவைக்கூட ஒதுக்கவில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால், நாகர்கோவிலில் அமைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய வானொலி நிலையம், திருவனந்தபுரத்தில் உள்ள வானொலி நிலையத்தின் கீழ் நிர்வாக வசதிக்காக இணைக்கப் படுகிறது என்ற அறிவிப்பு வந்திருக்கின்றது. ஆனால், அதற்கு இந்த சர்க்கார் சார்பில் ஒரு சிறிய எதிர்ப்பைக் கூட, ஒரு சிறு முனுமுனுப்பான் கண்டனத்தைக் கூட காட்டப்பட்டதாக தெரியவில்லை. இதைக் கண்டித்து ஒரு வார்த்தைக் கூடச் சொல்லப்படவில்லை என்பதைப் பார்க்கிறபோது, மத்திய சர்க்காருடைய கொத்தடிமையாகத்தான், இந்த சர்க்கார் இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. மத்திய சர்க்காரின் கீழே அமைந்திருக்கக் கூடிய இந்த மாநில சர்க்கார், அவர்களுடைய தயவை எதிர்பார்த்து, அவர்களுக்கு ஜால்ரா தட்டுகிற சர்க்காராகத்தான் இருக்கிறது என்கிற குற்றச்சாட்டை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த மாநில பட்ஜெட்டைப் பார்த்தால், இதிலே முக்கியமாக, சொல்லப்பட்டிருப்பது சத்துணவு திட்டத்தை நீட்டித்தல், இந்த ஒரே ஒரு திட்டத்தைத் தவிர இதிலே வேறு ஒன்றையும் காணோம். இந்த சர்க்காரைப் பொறுத்தவரையில் சர்வரோக நிவாரணியாக இருப்பது சத்துணவு திட்டம் ஒன்றுதான். அதை விட்டால் வேறு ஒன்றையும் இந்த சர்க்காரால் கொண்டு வர முடியாது. இந்த மாநில மக்களின் பிரச்சனைகளை தீர்க்கின்ற அளவுக்கு, ஏழை எளிய மக்களுடைய பிரச்சனைகளை தீர்க்கின்ற அளவுக்கு, வறுமை கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கின்ற மக்களுடைய நிலைமையை உயர்த்திக் தருகின்ற அளவுக்கு, திட்டங்கள் எதையும் இந்த பட்ஜெட்டிலே காணவில்லை.

அரிசி பிரச்சனையை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். ஒரு குடும்பக் கார்டுக்கு 20 கிலோ அரிசி என்று நீங்களே கொடுத்து வந்த அரிசியை குறைத்திருக்கிறீர்கள். கிராமப் பகுதியில் வாழக் கூடிய மக்கள் தாங்கள் பெற்று வந்த வசதிகளை, சலுகைகளை இழந்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள்

[திரு. பொ. விஜயராகவன்] [1984 மார்ச் 9]

ஆனால், சத்துணவு திட்டத்தை நீங்கள் விஸ்தரித்துக் கொண்டே போகிறீர்கள். நீங்கள் சத்துணவு போடுவதை குறை சொல்லவில்லை. சத்துணவு போடுங்கள். அதே நேரத்தில் குடும்பக் கார்டுக்கு கொடுக்கக் கூடிய அரிசியை குறைக்காதீர்கள். ஒரு கார்டுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 30 கிலோ அரிசியை போடுவதற்கு வகை செய்யாமல் நீங்கள் ஒரு பக்கத்திலேயிருந்து பிடுங்கி இன்னொரு பக்கத்திற்கு போட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்களே, இது நியாயமா என்று கேட்க கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

பல்வேறு இயக்கங்கள் நடத்திக் கேட்டுக் கொண்ட போதிலும் பல்வேறு கட்சிகளும், பல்வேறு நிலைகளில் இதை எடுத்துச் சொன்னபோதிலும், இந்த சர்க்கார் அதைப்பற்றி வாய் திறக்காமல் மௌனம் சாதிக்கின்ற சூழ்நிலையைத்தான் பார்க்கிறோம். இன்று நாம் மத்திய சர்க்காரிடம், மாநிலங்களுக்கு இடையே மாநில சுய ஆட்சி கேட்கிறோம். அதேப்போன்ற சூழ்நிலையில் இன்றைக்கு மாவட்ட சுயாட்சி கேட்கிற அளவுக்கு இந்த சர்க்கார் நடந்து கொண்டிருக்கின்றது.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப்பொறுத்தவரையில் தொடர்ச்சியாக இந்த சர்க்கார் அந்த மாவட்டத்தை புறக்கணித்துக் கொண்டு வருகிறது என்கிற குற்றச்சாட்டை என்னால் எடுத்துச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய கிராமங்களில்—கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மட்டும் அல்ல—தமிழகம் முழுவதும் இருக்கக்கூடிய கிராமங்களில், விளக்குகளே கிடையாது. அது மின்சாரம் இல்லாத கோளாறா, அல்லது மின்சார விளக்குகள் இல்லாத கோளாறா என்று தெரியவில்லை. கிராமங்கள் இருண்டு போயிருக்கின்றன. அங்கேயிருக்கக்கூடிய டிவிஷனல் என்ஜினீயரிடம் இதுபற்றி கேட்டால், எங்களுக்கு, தேவையான தளவாடங்கள் இல்லை, மின்சார கம்பங்கள் இல்லை. விளக்குகள் இல்லை. பல்புகள் இல்லை, அவைகளை வாங்குவதற்கு வேண்டிய பணமும் இல்லை. மின்சார இலாகா திவாலாகிக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலையில் கிராமங்கள் இருண்டு போயிருக்கின்றன.

இன்றைக்கு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அரசுத் துறையின் சார்பில் ஒரு கல்லூரி கூட கிடையாது. விவசாயக் கல்லூரி வேண்டும் என்று கேட்டால், அது மற்றொரு மாவட்டத்திற்கு போகிறது என்று சொல்கிறீர்கள். பொறியியல் கல்லூரி கேட்கிறோம். அதைத் தருவதற்கு இந்த சர்க்கார் தயாராக இல்லை. சட்டக் கல்லூரி கேட்டோம். தருவதாக வாக்குறுதி அளித்தார்கள். ஆனால் இங்கே அதற்காக நிதி ஒதுக்கீடு இருக்கிறதா என்று கேட்டால், கிடையவே கிடையாது.

1984 மார்ச் 9]

[திரு. பொ. விஜயராகவன்]

(பிற்பகல் 1-00)

அதைப்போல் தியாகிகளுக்கு உதவிப் பணம், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைத் தாய்த் தமிழகத்தோடு இணைப்பதற்காக போராடித் தங்கள் இன்னுயிரை இழந்தவர்கள், தங்களுடைய உடமைகளை இழந்தவர்கள், தங்களுடைய சக்தியை இழந்தவர்களுக்கு எல்லாம்—இன்றைக்கு அவர்கள் வாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.—தியாகிகள் பென்ஷன் கொடுக்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கை பல ஆண்டுகளாக எழுப்பப்பட்டும் அதை நிறைவேற்றுவதாக இந்த அரசு வாக்குறுதி அளித்தும் கூட இதுவரையில் அதனை நடைமுறைப்படுத்தவில்லை.

அதைப் போலவே ஏறத்தாழ 50-க்கும் மேற்பட்ட பணை ஏறுகின்ற தொழிலாளர்கள் மரணமடைந்த குடும்பங்களுக்கு அரசால் வழங்கப்படும் 5,000 ரூபாய் உதவிப் பணத்தை இந்த சர்க்கார் அவர்களுக்கு அளிக்க தயாராக இல்லை.

எத்தனையோ கடன்களை ரத்து செய்கிற இந்த சர்க்கார் 1961, 1962-ஆம் ஆண்டுகளில் குமரி மாவட்டத்திலே மீனவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட நீண்ட காலக் கடன் ரத்து செய்யப்பட வேண்டும் என்று பல ஆண்டுகளாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தும் இன்னும் அது ரத்து செய்யப்படவில்லை.

அதைப்போலவே கர்நாடக மாநிலத்திலே பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள்—அவர்கள் பல போராட்டங்களிலே கலந்து கொண்டு அந்த மாவட்டத்திலே வாதாடியவர்கள்—அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தரவேண்டுமென்ற கோரிக்கை இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை.

தமிழகத்திலே மின்சாரப் பற்றாக்குறை, பற்றாக்குறை என்று சொல்லப்படுகிற இந்த நேரத்திலே குமரி மாவட்டத்திலே பரளியாறு மின் திட்டம்—35 மேகாவாட் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய திட்டம்—அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாக கேட்டுக்கூட இன்னும் அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே உள்ள ரப்பர் தோட்டங்களில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு, தனியார் துறையிலே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் வழங்கப்படுகிறது, அரசுத் துறையிலே உள்ள ரப்பர் தோட்டங்களிலே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கும் போனஸ் வழங்க வேண்டுமென்று—அதுவும் அது ஒரு வியாபார ஸ்தாபனமாக நடத்தப்படுகிற ஸ்தாபனம். அந்த அடிப்படையிலே போனஸ் அவர்களுக்கு வழங்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கை பல ஆண்டுகளாக நிலுவையில் இருக்கிறது. இன்னும் அதை அமல்படுத்துவதற்கான நிலைமையை இந்த அரசு ஏற்படுத்தவில்லை.

[திரு. பொ. விஜயராகவன்]

[1984 மார்ச் 9]

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே வள்ளியாறு நீரேற்றுப் பாசனத் திட்டம், மாம்பழத்துறை பாசனத் திட்டம், சிற்றாறு பட்டணங் கால்வாய்த் திட்டத்தின் கீழ் வாழைத் தோட்டம், கப்பியறை போன்ற இடங்களுக்கும் பாசன வசதியளிக்கும் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படவேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாக வற்புறுத்தப்பட்டு வந்தம்கூட இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை.

அதைப்போலவே பல பாலங்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே உள்ள மக்கள் பிரதிநிதிகள் கட்சி சார்பற்ற முறையிலே எல்லோரும் இந்த சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டது. கணபதியான்கடவு பாலம், மணக்குடி பாலம், குளச்சல் பாலம், தேங்காய் பட்டணம் பாலம் இவைகள் கட்டப்படவேண்டுமென்று எல்லாக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும், சட்டமன்றத்திலேயும் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலேயும் கோரிக்கையை வற்புறுத்தி வந்தாலும் இந்தச் சர்க்காருடைய காதுகளுக்கு எட்டாதது மட்டுமல்ல, இந்த சர்க்கார் ஏற்றுச் செய்யவும் தயாராக இல்லை.

அதைப்போலவே கன்னியாகுமரியிலிருந்து கொல்லங்கோடு வரை மேற்கு கடற்கரை சாலை உருவாக்கப்படவேண்டும் என்ற கோரிக்கையும் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதிகளில் உள்ள மீனவர்கள் தாங்கள் பிடித்து வந்த மீன்களை உள்நாட்டிற்கும் மற்ற இடங்களுக்கும் கொண்டு போக அவர்கள் அதன் மூலம் தங்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக் கொள்ளவேண்டுமென்ற முறையிலே கொடுத்த கோரிக்கை, பல ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிற அந்தக் கோரிக்கை, கிடப்பிலே போடப்பட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் இந்த மாமன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தேங்காய்பட்டணத்திலே ஒரு அரசு மருத்துவமனை இருக்கிறது. அது பாழடைந்த கட்டடத்திலே இருக்கிறது. அதற்காக ஒரு கட்டடத்தைக் கட்டி நல்ல மருத்துவ மனையாக உயர்த்தித் தரவேண்டுமென்ற கோரிக்கை இந்த அரசாங்கத்திற்கு கொடுக்கப்பட்டும் அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு, சென்மடுத்து ஏற்றுக் கொள்வதற்கு இந்த அரசு தயாராக இல்லை.

இப்படி கன்னியாகுமரி மாவட்ட மக்கள் விடுக்கின்ற பல கோரிக்கைகளை இந்த மாமன்றத்தில் கட்சி சார்பற்ற முறையில் எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களும் எடுத்துச் சொல்லுகின்ற கோரிக்கைகளை இந்த அரசு செலி சாயக்காமல் உரிய பங்கு கூட கொடுக்காமல் இருக்கிறது. ஒரு வேளை கணக்குப்போட்டுப் பார்த்தால், அந்த கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு உரிய பங்கு வழங்கப்பட்டு இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், நிச்சயமாக இருக்காது. ஒட்டுமொத்தமாக இந்த மாநில வருவாயை ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் 'காட்கில் பார்மூலா' மாதிரி ஒவ்வொரு

1984 மார்ச் 9]

[திரு. பொ. விஜயராகவன்]

மாவட்டத்திற்கும் ஒரு பார்மூலா கொடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொன்னால் அதுமிகையாகாது. அந்தளவுக்கு இந்த கன்னியாகுமரி மாவட்டம் இந்த அரசால் தொடர்ந்து புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த அரசு ஏற்படுத்துகின்ற பெரிய திட்டங்கள் இந்த அரசால் கொடுக்கக்கூடிய பெரிய திட்டங்கள் அந்த கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு கிடையாது. அந்த மாவட்டத்தில் உள்ள மாணவர்கள் அதிகமான அளவுக்கு ஐ.ஐ.டி.க்கு விண்ணப்பம் கொடுத்தாலும் அங்கு இருக்கக்கூடிய ஐ.ஐ.டியில் போதுமான அளவுக்கு அங்கே படிப்பதற்கு வசதி இல்லை. இன்னும் ஒரு ஐ.ஐ.டி.யைத் திறக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அரசாங்க சார்பில் பதில் கிடையாது. அந்த மாவட்டத்தில் ஏழை எளிய மாணவர்கள், பெண்கள் அதிகமான அளவில் படிக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டிலேயே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பெண்கள் கல்வியில் முதலிடம் வகிக்கிறார்கள். அந்த மாவட்டத்தில் பெண்களுக்கு ஒரு பாலிடெக்னிக் வேண்டும். தனியாக அரசு சார்பில் நீங்கள் கட்டித் தாருங்கள் என்று கேட்டால் அதற்கும் இந்த அரசு பல ஆண்டுகளாக கோரிக்கைகள் வைத்தும் அவைகளை எற்றுக்கொள்ள இந்த அரசு தயாராக இல்லை.

அதோடு லட்சுமிபுரம் கலைக்கல்லூரியில் நிர்வாகத்தில் ஏற்பட்டு இருக்கக்கூடிய பிரச்சினைகள் காரணமாக அந்த நிர்வாகத்தின் இடையே ஏற்பட்டு இருக்கக்கூடிய சண்டையின் காரணமாக அந்த கல்லூரி அரசு சார்பில் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அதை உடனடியாக அரசு ஏற்று அதை அரசு கலைக்கல்லூரியாக நடத்தவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை பல ஆண்டுகளாக இந்த மாமன்றத்தில் வைத்தும், இவைகளை எல்லாம்பார்த்தும் இந்த அரசு மௌனமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆக இந்த மாவட்டத்தைச் சார்ந்தவர்கள், இந்த மாநிலத்தை சார்ந்த ஏழை எளிய மக்களுக்கு, குடும்ப கார்டுகளுக்கு அரிசி கொடுக்க முடியாத அரசு, அதிலும் குறிப்பாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பல்வேறு கோரிக்கைகள் வைத்து பல ஆண்டுகளாக இந்த அரசை வற்புறுத்தியும் சீவது பட்டு ஜெட் சமர்ப்பித்து இருக்கக்கூடிய இந்த அரசு, பொறுப்பு ஏற்று கடைசியாக வைக்கக்கூடிய பட்டு ஜெட் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு கடைசி பட்டு ஜெட்டில் கூட, இந்த அரசு அந்த மாவட்டத்தை புறக்கணிக்கிறது என்பதை சுட்டிக்காட்டி என்னுடைய எதிர்ப்பை தெரிவிக்கும் வகையிலும் ஜனதா கட்சியின் சார்பில் எதிர்ப்பை தெரிவிக்கும் வகையிலும் நான் வெளிநடப்புச் செய்கிறேன்.

(திரு. பொ. விஜயராகவன் வெளிநடப்புச்செய்தார்)

திரு. மி. வின்சென்ட் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே பேசிய மாண்புமிகு ஜனதா கட்சியின் உறுப்பினர் தன்னுடைய பேச்சின் ஆரம்பத்தில் நாகர்கோயிலில் ஒரு வானொலி நிலையம் அமைய இருப்பதாகவும், அந்த வானொலி நிலை

[திரு. மி. வின்சென்ட்]

[1984 மார்ச் 9]

யத்தை திருவனந்தபுரத்தோடு இணைக்க இருப்பதாகவும் அவர்கள் குறிப்பிட்டு அதை ஏன் இந்த அரசு கண்டிக்கவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் ஆளுநர் உரையின் மீது பேசுகின்ற நேரத்தில் இந்த வானொலி நிலையத்தை கட்டாயமாக திருவனந்தபுரத்தோடு இணைக்கக் கூடாது என்பதை நான் இங்கே வலியுறுத்தி மத்திய அரசை கண்டித்துப் பேசி இருக்கிறேன். ஆகவே கன்னியாகுமரி மாவட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஒற்றுமையாக இருக்கின்ற நேரத்தில் இதில் அவர் வேற்றுமையை காணக்கூடாது. உனதா, எனதா என்பதில் ஜனதா போட்டிப்போடுகின்ற நிலையில் தான் இன்றைக்கு பேசிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். . . .

* திரு. பி. துரைநாத் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவ அவர்களே, மாண்புமிகு தமிழக நியமனம்சார் டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் இங்கே சமர்ப்பித்து உள்ள 1984-85 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது ஆளும் கட்சியின் சார்பில் ஒரு சில கருத்துக்களை கூற விழைக்கிறேன். இந்த அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்தை கூறுவதற்கு முன்னால் இன்றைய தினம் கடந்த ஒரு வார காலமாக நெல்லை மாவட்டத்திலும், மற்ற மாவட்டங்களிலும் ஏற்பட்டுள்ள பெரு மழையின் காரணமாக ஏழை எளிய மக்களை காண நேரில் சென்று அவர்களுடைய துயரங்களை உடனுக்குடன் தீர்ப்பதற்கு இன்றைக்கு நம்முடைய தமிழக முதலமைச்சர் அந்த காரியத்தில் ஈடுபட்டு இருப்பது குறித்து உள்ளபடியே நான் நெல்லை மாவட்ட மக்கள் சார்பாகவும், என்னுடைய இதயம் கனிந்த நன்றியையும், பாராட்டுகளையும் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஏழை எளிய மக்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதம், என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மத்திய அரசை கண்டிப்பதற்கும், பிரச்சினைகள் பற்றி மத்திய அரசை வற்புறுத்துவதற்கும் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அஞ்சுகிறார்கள் என்று இங்கேயும் வெளியிலும் பேசுவது உண்மைக்கு மாறானது. அதற்கு உதாரணமாக இந்த அறிக்கையில் மத்திய மாநில அரசு உறவு குறித்தும், மத்தியில் குவித்து வைக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரம் பரவலாக மாநிலங்களுக்கு பகிர்ந்து அளிக்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை வைத்து எந்த அளவுக்கு கண்டிப்பாகவும், தெளிவாகவும் அறிக்கையில் மாண்புமிகு நியமனம்சார் அவர்கள் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் இங்கே எண்ணிப்பார்க்கும் போது அவர்கள் கூற்றுக்கள் உண்மைக்கு புறம்பானது என்பதை நம்மால் அறிந்துகொள்ள முடியும். கடந்த ஆண்டில் தமிழகத்தில் நிலவிய கடுமையான வறட்சி காலத்திலும், பிறகு ஏற்பட்ட கடுமையான வெள்ளக் காலத்திலும் மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எந்த அளவுக்கு உடனுக்குடன் மக்களின் குறைகளை தீர்ப்பதற்கு முயற்சி செய்து காரியங்களை ஆற்றினார்கள் என்பதை நாட்டில் உள்ள நல்லவர்கள் அறிவார்கள்.

1984 மார்ச் 9]

[திரு. பி. துரைராஜ்]

(பிற்பகல் 1-10)

1982-83, 1983-84 ஆம் ஆண்டுகளில் தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட கோர வறட்சியின் பிடியிலிருந்து மக்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக மத்திய அரசு நாம் கோரிய நிதியை அளிக்காவிட்டாலும்கூட, ஏறக்குறைய 114.28 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு இந்த மாநில அரசின் நிதியிலிருந்து செலவு செய்து வறட்சிப் பணிகளையும், துயர் துடைப்புப் பணிகளையும் செய்து ஏழை எளிய மக்களின் மேம்பாட்டிற்காகச் சிறப்பாகச் செய்து முடித்தோம் என்பதை நாம் அறிவோம்.

ஏழை எளிய நிலமற்ற விவசாயக் கூலித் தொழிலாளர்களுக்கு கடந்த ஆண்டிலே ஏறக்குறைய பத்து கோடி ரூபாய் அளவிற்குக் கைத்தறித் துணிகளை வாங்கி இலவசமாகக் கொடுத்திருப்பதை நாம் அறிவோம்.

ரூபாய் நூறு கோடி இழப்பில் அதிக விலைக்கு அரிசி வாங்கி மலிவான விலைக்கு ஏழை எளிய மக்களுக்கு நியாய விலைக் கடைகளின் மூலம் அரிசி மற்றும் உணவுப் பொருட்களை வழங்கிய காட்சியையும் நாம் நன்றாக அறிவோம்.

தொழில் வளர்ச்சிக்கு இந்தத் திட்டத்தில் எதுவுமே இல்லை என்பவர்கள் கவனிக்க வேண்டுகிறேன். டீட்கோவின் மூலம் பொதுத் துறையின் மூன்று திட்டங்களும், கூட்டுறவுத் துறையின் கீழ் ஏழு திட்டங்களும், நடப்பாண்டில் பொதுத் துறையில் ஏழு திட்டங்களையும், கூட்டுறவுத் துறையில் 17 திட்டங்களையும் உருவாக்க இந்நிறுவனம் திட்டமிட்டிருப்பது பாராட்டுக்குரியது.

கதர்-கிராமத் தொழில் வாரியம் மூலம் நடப்பாண்டில் கூடுதலாக 32,000 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்படும் என்பதும், 41,476 கைவினைஞர்களுக்கு நிதியுதவி அளிக்க விருப்பதும் கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

மேலும், கனிம வளர்ச்சிப் பணி நிர்வாகத்தின் கீழ் ரூபாய் என்பதுகோடி செலவில் வெப்பந்தாங்கிக் கற்கள் தயாரிக்கும் திட்டம் ஒன்றை மேற்கொண்டிருப்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நடப்பாண்டில் நெசவாளர் தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் 15 அமைக்கத் திட்டமிட்டிருப்பதையும், இதில் எட்டை ஆதி திராவிடர்களுக்கென ஏற்படுத்த விரும்பதையும் வாழ்த்தி வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, சமூக நலத்துறையின் முலமாக நடப்பாண்டில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக 26 உணவு இல்லங்களைத் தொடங்க இருப்பது குறித்து இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. பி. துரைராஜ்]

[1984 மார்ச் 9]

குறிப்பாக, இன்றைக்குக் கல்வி எந்த அளவிற்கு தமிழ்நாட்டில் மக்களுக்கு முக்கியம் என்பதை அறிந்து, அதற்காக ஏறக்குறைய 400 கோடி ரூபாய்க்கும் மேலாக நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்க வேண்டியதாகும்.

இந்த ஆண்டில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பிறந்த நாள் முதல், பத்து வயது முதல் 15 வயது வரையில் உள்ள பிள்ளைகளுக்கும் சத்துணவு கொடுப்பதற்கு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் வழி செய்யப்பட்டிருப்பதை இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இறுதியாக எனது தொகுதியில் கிழக்கண்ட வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சங்கரன் கோவில், சிவகிரி வட்டங்கள் செழிப்படைய, உள்ளார் நீர்த் தேக்கத்தை விரைவிலேயே அனுமதி அளித்து நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது தற்பொழுது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

சங்கரன்கோவில் நகரத்திற்குக் கூடுதல் குடிநீர் வழங்கும் திட்டமாகத் தாமிரபரணி ஆற்றிலிருந்து குடிநீர் கொண்டு வரும் திட்டத்தைப் பற்றிப் பல ஆண்டுக் காலமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, இந்தக் குடி தண்ணீர்த் திட்டத்தையும் இந்த ஆண்டிலேயே எடுத்து அந்த நகர மக்களுக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, சங்கரன்கோவில் நகரில் ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சங்கரன் கோவில் நகரில் கே. டி. சி. போக்குவரத்துத் துறை பணிமனை ஒன்றை நிறுவ வேண்டுகிறேன்.

சங்கரன் கோவில் வட்டம் ஆலம நாயக்கர்பட்டி கிராமத்தில் ஒரு புதிய குளம் வெட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதை வெட்டிக் கொடுத்து விவசாயிகளின் நிலங்களைக் காக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சங்கரன் கோவில் வட்டம், சுப்பலாபுரம், சத்திரப்பட்டி, மலையடிப்பட்டி, குவளைக்கண்ணி, கரிவலம்வந்தநல் ஸார் முதலிய கிராமங்களில் பாதுக்காக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்கும் திட்டத்தை வெகுவிரைவிலே—இந்த ஆண்டிலேயே முடித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 9]

[திரு. மா. சின்னராசு]

சங்கரன்கோவில் நகரில் சிட்கோ மூலமாக ஒரு தொழிற் பேட்டை நிறுவ வேண்டுமென்று கடந்த நான்காண்டுக் காலமாகக் கேட்டுக் கொண்டு வருகிறேன். ஆகவே, அதை விரைவில் நிறுவ வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சிப்சம் என்ற உரத்திற்கு பலமுனை வரி விதித்திருப்பதை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, அந்த வரியை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்களை விவசாயிகளின் சார்பிலே கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னும் நல்லபல திட்டங்களை இந்த நாட்டு மக்களுக்கு இனி வரக்கூடிய காலங்களிலும் செய்வதற்கு புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் செயவாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப் பல்வேறு நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டி செயல்படுத்தி இருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. மா. சின்னராசு : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற 1984-85 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று எனது கருத்துக்கள் சிலவற்றை இங்கே நான் முன்வைக்கிறேன்.

மத்திய அரசு நாம் கேட்கிற நேரத்தில் நிதி உதவிகளை அளிக்காமல் கேட்டதற்குப் பிறகு ஒரு குழுவினை அமைத்து அதற்குப் பின்னால் தான் வழங்கி வருகிறார்கள் என்ற இந்தப் போக்கை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும், நமது அரசும் உரிய நேரங்களில் கண்டிப்பதோடு தேவையான நேரங்களில் நமக்கு நிதியுதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டதை இங்கு எதிர்க்கட்சியில் இருந்து பேசியவர்கள் எல்லாம் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் திட்ட மதிப்பீட்டிற்காக மத்திய அரசு உதவி 20 சதவீதம்தான் அளிக்கப்படுகின்றது என்ற நிலையில் 80 சதவீதம் நமது ஆதாரத்தைக் கொண்டு தான் செல்வினங்களைச் சரிக்கட்ட வேண்டி இருக்கின்றது என்பது நிதிநிலை அறிக்கையில் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கின்றது.

அண்ணா அவர்களின் பெயரால் அண்ணா அவர்களின் கொள்கையைத் தாங்கி நடைபெற்று வருகின்ற இந்த புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு எந்த நேரத்திலும், மத்திய அரசிடம் இருக்கின்ற அதிகாரக் குவியல் பரவலாக்கப்பட்டு மாநில அரசுகளுக்கு தேவையான அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் நல்ல சமுதாய நலத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுகின்ற அளவுக்கு நிதி ஆதாரங்கள் வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்துவதற்கு

[திரு. மா. சின்னராசு]

[1984 மார்ச் 9]

தவறவில்லை. எனவே, இதையே கொள்கையாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற நாம் ஒவ்வொரு நிதிநிலை அறிக்கையிலும் அதை மட்டும்தான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கவேண்டும் என்றால் மற்ற விஷயங்களைப் பற்றி இங்கே பேசுவதற்கு இடமே இருக்காது. மத்திய அரசு போதிய நிதியாதாரங்களைத் தரவில்லை; மாநில அரசுக்கு உரிய அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்படவில்லை; ஆகவே, எதையும் செய்ய இயலவில்லை என்று கூறி நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற பொறுப்பை இந்தக் காரணங்களைக் காட்டி முந்தைய அரசு எப்படி தட்டிக் கழித்ததோ அப்படி மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற மக்கள் பணியை தட்டிக் கழிப்பதற்காக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பயன்படுத்தவில்லை.

ஆனால் இங்கே பேசியவர்களில் சிலர் இது சினிமா நோட்டீஸ் போன்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்றும், ஏற்கெனவே நடந்து வந்த திட்டங்கள் எதையும் நிறைவேற்றவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். ஆனால் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலோ, அல்லது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சிக் காலத்திலோ நடந்து வந்த திட்டங்கள் எவையும் குறைவுப்படவில்லை. அது கல்வியானாலும், சரி, விவசாயமானாலும், சரி; எதுவாக இருந்தாலும் ஆண்டுக்காண்டு அந்தந்தத் துறைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டியது கொடுக்கப்படுவதோடு அந்த நிதிகளைத் தொடந்து அதிகப்படுத்திக் கொண்டும் வருகிறோம். ஆகவே, புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு உள்ள இந்த 6 ஆண்டுக்காலத்திலே எந்தத் துறைக்கும் ஒதுக்கப்படுகிற நிதியிலே குறைவு ஏற்பட்டுவிட்டது என்று சொல்ல முடியாது.

ஆகவே எத்தனை வறட்சி ஏற்பட்டாலும், வெள்ளம் ஏற்பட்டாலும் ஏற்கெனவே நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட திட்டங்களுக்கு எந்த வகையிலும் குறைவு இல்லாமல் நிதி ஆதாரங்களை ஒதுக்கித் தந்திருக்கிறார்கள். அவற்றுக்கெல்லாம் நிதி ஆதாரங்களை ஒதுக்கியதற்குப் பிறகு கொண்டுவரப்பட்ட திட்டம் தான் சத்துணவுத் திட்டம். அதேமாதிரி மற்றவற்றிற்கெல்லாம் நிதியினை ஒதுக்கியதற்குப் பிறகு கொண்டுவரப்பட்ட திட்டம்தான் வீட்டுக்கு ஒருவருக்கு வேலை வாய்ப்புத் திட்டம். இப்படி ஏற்கெனவே நடந்து வந்த திட்டங்களுக்கு நிதியினை ஒதுக்கியதற்குப் பிறகுதான் புதிய திட்டங்களை ஏற்படுத்தி நிதி ஒதுக்குகிறார்கள்.

விவசாய இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் என்ற வகையில் அதாவது க்ராப் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் என்பது மட்டுமல்லாமல், இடர் பாடுகளில் சிறு உடமைகளை, நிலங்களை இழக்கின்ற சிறு விவசாயிகளுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்கின்ற திட்டம் தான் விவசாயப் பாதுகாப்புத் திட்டம். சத்துணவுத் திட்டத்தைப் போல் இதுவும் எதிர்காலத்திலே ஒரு பெரிய பாராட்டையும், வாழ்த்தையும் பெறக்கூடிய திட்டமாக அமையும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 9]

[திரு. மா. சின்னராசு]

அடுத்து மாநில அரசுக்கு இடர்பாடுகள் ஏற்படுகின்றபோது மத்திய அரசு கொடுக்க வேண்டிய நிதியினைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கண்டிக்கவேண்டிய இடத்தில் கண்டித்திருக்கிறோம். கேட்கவேண்டிய இடத்திலே கேட்கிறோம். ஆனால் மத்திய அரசுக்கும், மாநில அரசுக்கும் இடையே ஒரு உறவு இருக்கக்கூடாது என்கிற வகையில் சிலர் எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

356-வது ஆர்ட்டிக்கிளைப் பற்றி இன்று ஜனதா கட்சியில் இருப்பவர்களும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருப்பவர்களும் காஷ்மீரத்திலும் சல்கத்தாவிலும் பேசியதை நாம் பார்த்தோம். ஜனதா ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் ஏற்பட்ட நிலைமைகளைப் பார்த்தோம். மக்கள் மறந்துவிட்டார்கள் என்று நினைக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் 356-வது ஆர்ட்டிக்கிளைப் பயன்படுத்தித்தான் கலைத்தார்கள். 6 மாநில அரசுகளை. அதாவது ஆட்சிக்கு வந்துவிட்டார்கள் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக அவ்வாறு செய்தார்கள். மக்கள் ஆட்சி, ஜனநாயகம் என்ற தத்துவங்களை எல்லாம் மறந்துவிட்டு ஆர்ட்டிக்கிள் 356-ஐப் பயன்படுத்தி கலைத்தார்கள். 1980-ல் இந்த ஆட்சி கலைக்கப்பட்ட போது கலைஞர் அவர்கள் டெல்லி சென்றதும், அவர்கள் வெற்றியோடு வந்ததும், இங்கு வந்து அவர்கள் பேசியதும் ஆகிய இவை எல்லாவற்றையும் பார்க்கிறபோது ஒரு ஐயப்பாடு ஏற்படுகின்றது. அதாவது காஷ்மீரத்திலும், சல்கத்தாவிலும் பேசப்பட்ட சருத்துக்கள் உண்மையிலேயே ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கையோடு பேசப்பட்டதுதான், நீங்கள் எல்லாம் அண்ணாவின் கொள்கையைக் கொண்டவர்கள்தான் என்று மக்கள் மத்தியில் ஒரு ஐயப் பாட்டை இவை எல்லாம் ஏற்படுத்தத் தவறவில்லை.

ஆகவே, நேரத்திற்கு ஒரு நிலையை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற உங்களுக்கு நாம் மாநில அரசாங்கத்தினுடைய உரிமைகளைக் கேட்கிறபோது, ஏதேனும் அச்சத்தோடு கேட்கிறோம், பயத்தோடு கேட்கிறோம் என்ற உணர்வு தோன்றுகிறது. ஆனால் புரட்சித் தலைவரைப் பொறுத்த அளவில் மக்கள் சக்தியைத் தன் வயம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள், மக்கள் அவர்கள் மீது கொண்டிருக்கிற அந்தப் பாசம், அன்பு, மக்கள் அவர்கள் மீது கொண்டிருக்கிற நம்பிக்கையில் அவர்கள் மிகுந்த நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறவர்கள். ஆகவே, அரசியல் கட்சிகளுடைய போக்கைப் பொறுத்தோ அல்லது அரசியல் கட்சிகள் விமர்சிக்கிறார்கள், ஆகவே நாம் நமது நிலையை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்கிற அந்த நிர்ப்பந்தத்திற்கோ அவர்கள் உள்ளாகி அரசியல் நடத்தக் கூடியவர்கள் அல்ல. ஆக, மக்களுக்காக, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு மக்களுடைய கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்காக ஆட்சியை நடத்திக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தால் தான் மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து நாம் பெற வேண்டிய உதவிகளைப் பெறுகிற முறையில் பெறுவோம்.

[திரு. மா. சின்னராசு]

[1984 மார்ச் 9]

[பிற்பகல் 1-20].

சர்க்காரியா கமிஷன் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னர் இங்கே கலைவாரணர் அரங்கத்திலே ஒரு கருத்தரங்கு செமினார் நடந்தது. அதில் திரு. பஸ்கிவாலா போன்ற பெரிய அரசியல் நிபுணர்களை, இந்த அரசு ஏற்படுத்திய நிறுவனத்தின் மூலம் வரவழைத்தது; மிக நல்ல கருத்துக்களை அவர்கள் பேசினார்கள். அந்த நல்ல கருத்துக்களைக் கேட்பதற்கு, அந்த நல்ல கருத்துக்களை அங்கே பகிர்ந்துகொள்வதற்கு, இங்கே அரசியல் சாசனங்களைப் பற்றி, மாநில அதிகாரங்களைப் பற்றி பேசுகிற அரசியல் கட்சித் தலைவர்களை நாம் பார்க்க முடியவில்லை. பயனுள்ள அந்த செமினார், பஸ்கிவாலா சொல்கிறபொழுது அரசியல் சட்டத்திலே அமென்ட்மென்ட் செய்ததன் மூலம், நாம் இருக்கிற உரிமைகளை இழந்து விட்டிருக்கிறோம். பார்லிமென்ட் தன்னுடைய அதிகாரத்தை, மக்களுக்குத் தெரியாமலேயே, பல இடங்களில், ஷெருயூவில், கன்கரன்ட் லிஸ்டில், சென்ட்ரல் லிஸ்டில், இருக்கிற வரி ஆதாரங்களை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெளிவாக குறிப்பிட்டார்கள். ஆக, இந்தப் போக்கை எல்லாம் வைத்துத் தான் இந்த சர்க்காரியா கமிஷனுக்கு, மாநில அரசாங்கத்திற்குரிய உரிமைகளைப் பெறுவதற்காக, அரசினுடைய அறிக்கையை தருவதற்கென்று ஒரு நிபுணர் குழுவை அமைத்தது, நமது புரட்சித் தலைவருடைய அரசு. அந்தக் கொள்கைக்காக, தொடர்ந்து வாதாடி வருகிறது அரசு என்பதை நீங்கள் தயவு செய்து மறக்கக் கூடாது என்பதை நான் தெளிவுபட தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே போல்தான் இன்று கூட்டாட்சித் தத்துவமும், ஆஸ்திரேலியா, கனடா, சுவிட்சர்லாந்து போன்ற நாடுகள் இன்று ஏற்றுக் கொண்ட கூட்டாட்சித் தத்துவத்தின் காரணமாக அதனுடைய வலிவையோ, ஐனநாயக அமைப்பையோ இழந்து விடவில்லை. இன்னும் சொல்லப் போனால், ரஷ்யாவில் கூட மாநில மொழிகளுக்கு முழு உரிமைகளும் சதந்திரமும் தரப்பட்டு இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அங்கு போய் வந்தவர்கள் சொல்கிற நேரத்திலும் அதைப் பற்றி படிக்கிற நேரத்திலும் நாம் பார்த்திருக்கிறோம். ஆக எந்த ஒரு நாடும் ஒரு தேசிய இனம் என்ற ஒரு இனத்தை, இன அடிப்படையில் கொண்டுவந்து விட முடியாது. மொழியால், கலாசாரத்தால் பிளவு பட்டிருக்கிறவர்கள், ஒவ்வொரு மொழியையும் கலாசாரத்தையும் விட்டு விட்டு ஒருமைப்பாட்டின் காரணமாக, ஒரு மொழியின் கீழ் அல்லது ஒரு கலாசாரத்தின் கீழ் வருவோம் என்பதே ஒரு ஐனநாயக விரோதப் போக்கு என்பதையே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலம் பூராவும் சுட்டிக் காட்டி வந்திருக்கிறார்கள். ஆக, இப்படி இந்திய ஒருமைப்பாட்டில் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிற நாம் இந்திய ஒருமைப்பாடு இருக்க வேண்டுமென்கிற நாம், இந்த ஆதிக்கத்தை எதிர்க்கிறோம் என்று சொல்கிறபொழுது

1984 மார்ச் 9] [திரு. மா. சின்னராசு]

இந்தி என்பது ஒரு மொழியினுடைய கலாசாரத்தை, ஒரு இனத்தினுடைய உணர்வுகளை பங்கப்படுத்துவதாக, மாசு படுத்துவதாக அமைகிறது என்ற வகையில்தான் இந்தி ஆதிக்கம் கூடாது என்று சொல்கிறோம். தொடர்ந்து மத்திய அரசாங்கம் ஒருமைப்பாடு என்ற பெயரில், மொழி சுதந்திரத்தை, மாநில உரிமையை, இன உணர்வை பாதிக்கிற எந்த நடவடிக்கையை எடுத்தாலும் அதை நாம் கண்டிக்கத் தவறவில்லை என்பதை நான் பணிவன்போடு சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தில் மட்டும் இந்த நிலை இல்லை. இன உணர்வுகள், மொழி உணர்வுகள் எங்கெல்லாம் பாதிக்கப்படுகின்றனவோ, அங்கெல்லாம் இன்று பேரறிஞர் அண்ணாவினுடைய கொள்கை உதயமாவதை நாம் பார்க்கின்றோம். அவர்கள் அண்ணாவைப் பேசாமல் இருக்கலாம், அண்ணாவினுடைய கொள்கைகளைப் படிக்காமல் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் தெலுங்கு தேசத்தினுடைய வரலாறு, தெலுங்கு தேசத்தினுடைய இன்றைய இந்த வளர்ச்சிக்குக் காரணம், அங்கு மொழி உணர்வையும் இன உணர்வையும் மத்திய அரசாங்கம் மதிக்காமல் இருப்பதுதான். அதைப் போல் இன்று பல்வேறுபட்ட இடங்களில் மாநில கட்சிகள், பிரதேசக் கட்சிகள் என்று சொல்லப்படக் கூடிய கட்சிகளைத் தேசியத் தலைவர்கள் ஆரம்பிக்கத் துவங்கி இருக்கிறார்கள். ஆக, இப்படி இன்று நாட்டிலே ஒரு மாறுபட்ட நிலை ஏற்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் மாநில சுயாட்சி, மாநில அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று பல மாநிலங்களில் கேட்பதற்குக் காரணம், இன்று நாம் தொலைதூர நோக்கோடு, பேரறிஞர் அண்ணாவின் 'மாநிலத்தினுடைய சுய அதிகாரத்தில், மாநிலத்தினுடைய அதிகப்படியான உரிமையில் தான் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய வலு இருக்கிறது' என்கிற அந்தக் கோட்பாட்டை இந்த நிதிநிலை அறிக்கை சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறது. ஆக, அதற்குமேல் என்ன விளக்கம் மத்திய மாநில உறவைப்பற்றி எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆக, அந்த வகையில் நடைபெறுகிற புரட்சித் தலைவர் அரசில் கொள்கை மாறாமல் அவர் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற கொள்கை வழியில், இடர்படுகிற இடையூறுகளைத் தவிர்த்து, அவைகளையும் வென்று அதற்கு மேல் நிதி ஆதாரங்களை நாம் வகுத்து, இந்தத் திட்டங்களுக்காகத் தந்திருக்கிறோம் என்கிற அந்தப் பெருந்தன்மையோடு, பெரு நோக்கோடு, மாற்றுக் கட்சிகருத்துடையவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை பார்க்க வேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆகவே இன்றைக்கு கொடுத்திருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கையிலே உணவு உற்பத்திக்காக நாம் எவ்வளவு தூரம் முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் நல்ல பணிகளைச் செய்து வந்திருக்கிறோம். உணவு உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகள் நல்ல நிலையில் இருந்தால் தான் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்ற அடிப்படை கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டு தான் பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டமும்,

[திரு. மா. சின்னராசு]

[1984 மார்ச் 9]

உழவர் காப்புறுத்தி திட்டமும் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே வர இருக்கிற இரண்டு திட்டங்களில் உணவு உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகளின் நலன் கவனிக்கப்படும் என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பல இடங்களில் தெரிவித்து, விவசாய சங்கங்களின் தலைவர்களிடம் நல்ல அரிய ஆலோசனைகளைச் சொல்வதற்கு அரசிற்கு உறுதுணையாக இருந்து உங்களுடைய குறைகளை போக்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களை அரசியலில் மாறுபட்டு நிற்கிறார்கள் என்பதற்காக அந்த விவசாயிகளின் பிரதிநிதிகளை பகைவர்களாக நினைத்ததில்லை என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

விவசாயிகள் என்று கூறுகிற போது மத்திய அரசினுடைய பெரிய கடமையை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நதி நீர் பங்கீடு, கிருஷ்ணா, கோதாவரி, காவேரி இணைப்புத் திட்டம் என்பதும் நீண்டநாட்களாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது. இதற்காக ஒரு முனைப்பான முயற்சியை மத்திய அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. கேரளாவிலே மேற்கு நோக்கிப் பாயக்கூடிய வீணாகிற நதி நீரை கிழக்கே திருப்பி விடுவதன் மூலம் பாண்டியாறு, புன்னம்புமா நதி நீர் வளத்தை பயன்படுத்திக்கொள்வதன் மூலம், கோவை, இராமநாதபுரம், மதுரை போன்ற பல்வேறு மாவட்டங்களில் உணவு உற்பத்திக்கு இது வாய்ப்பாக இருக்கும்.

20 அம்சத் திட்டத்திலே முக்கியமான திட்டமாக புஞ்சை நிலங்களை நஞ்சை நிலங்களாக ஆக்குவது, பாசன பூமியாக மாற்றுவது என்று கொள்கையாக சொல்லி வருகிற மத்திய அரசு, நதி நீர் வளத்தை தேவையான இடங்களில், பல்வேறு பாதிக்கப்பட்ட இடங்களில் திருப்பி விடுவதில் நாம் எதிர்பார்க்கிற அந்த முனைப்பான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இன்றைக்கு கேரளாவிலே காங்கிரஸ் அரசாங்கம்தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த நல்ல நேரத்திலே குறைந்த பட்சம் கோவைக்காவது, அங்கே இருக்கிற வறண்ட பகுதிகளுக்கு பயன்படுகிற அளவிற்கு இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க அவர்களை வற்புறுத்தி பெறுவதற்கு நாம் அனைத்துக் கட்சிக்காரர்களும் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத்திற்கு அடுத்து மின்சாரத்திற்குத் தான் நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையிலே எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவு நிதி ஒதுக்கி வருகிறோம். ஆனால், மின் உற்பத்திக்கு அனல் மின் நிலையங்களுடைய தேவைக்கு வேண்டிய நிலக்கரியைப் பெறுவதில் நமக்கு ஏற்படுகிற சிரமம் அதிகமாக இருக்கிறது. அந்த சிரமத்தைப் போக்குவதற்காக முயற்சியை மேற்கொண்டிருக்கிறபோது எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் நமக்கு எவ்வளவு தூரம் ஒத்துழைத்தார்கள் என்பதை நான் நினைவு கூற கடமைப்பட்டேன்.

1984 மார்ச் 9]

[திரு. மா. சின்னராசு]

டிருக்கிறேன். அண்மைக் காலத்தில் நிலக்கரி விலையை 20 சத வீதம், யாரையும் கேட்க வேண்டிய அவசியம் இல்லாத மத்திய அரசு ஏற்றியபோது அனைத்து மின்னிலையங்களுடைய உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகிறது. அதேபோல இரும்பும், போக்கு வரத்துச் செலவும் அதிகமாகிறது. ஆகவே பல இனங்களில் மத்திய அரசு விலை உயர்வதற்கான வகையிலே, நடவடிக்கைகளை எடுக்கிறபோது மாநில அரசாங்கம் ஏற்கெனவே நிதி நெருக்கடியிலே இருக்கிறபோது, மேலும் அதிகமாக நெருக்கடிக்கு ஆளாக்கப்படுகிறது. அண்மையில் நிலக்கரி விலை யேற்றத்தைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே இப்படி தொடர்ந்து பல இனங்களில் மத்திய அரசினுடைய கொள்கையானது, அவர்களுடைய நடவடிக்கையானது, நம்முடைய நிதியாதாரங்களை பாதித்து இருந்தாலும் கூட நாம், தொடர்ந்து பல நல்ல நல்ல சமூக நலப் பணிகளை, மக்களுக்கு ஆற்றவேண்டிய பணிகளை ஆற்றி வருகிறோம், என்பதைப் பற்றிச் சாட்டுகிற விதத்திலே இந்த நிதிநிலை அறிக்கை இருக்கிறது. இதிலே எல்லா விவரங்களும் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அதற்கு மானியக் கோரிக்கை இருக்கிறது. எல்லா விவரங்களையும் நிதிநிலை அறிக்கையிலே நாம் எப்போதும் தருவது கிடையாது. ஆனால் தேவையான விளக்கங்களை நம்முடைய மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் முறையாக சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

அடுத்து தொழில் வளத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் ஒவ்வொரு முறையும் இங்கு வந்துவிட்டு கோவைக்குச் செல்கிற போது பத்து நாள், பதினைந்து நாட்களில் புதியதாக ஒரு இண்டஸ்ட்ரி வந்திருக்கும். மதிப்பிற்குரிய ஆறுமுகம் அவர்களுக்கும் இது தெரியும், ஆகவே வளர்ந்து வருகிற தனியார் தொழில்களுக்கு நாம் எவ்வளவு தூரம் முன்னேற்றி வருகிறோம் என்பதை கோவை நகரத்திலே நாம் பார்க்கிறோம். தனியார் தொழில்கள் பெருகி வருவதற்குக் காரணம் அரசினுடைய நல்ல முனைப்பான திட்டங்கள் தான். இன்றைக்கு 'டிட்கோவிலும்' 'டிக்கிலும்' பெற்றிருக்கிற கடன், அரசு நிறுவனங்களிலிருந்து தனியார் பெற்றிருக்கிற கடன் 1289 கோடி ரூபாய் என்று பட்ஜெட்டிலே இருப்பதை ஏன் பார்க்க மறுக்கிறார்கள். ஆகவே, இவ்வளவு தூரம் நிதியுதவி பெற்றிருக்கிற அவர்கள் நிச்சயமாக தங்கள் தொழிலுக்குப் பயன்படுத்தி முறையாக திரும்ப கடனைக் கட்டவிருக்கிறார்கள். இதிலே டிபால்ட் கடனைப் பொறுத்த வரையில் ரொம்பவும் குறைவு.

(பிற்பகல் 1-30)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன் அனுமதியுடன் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. மா. சின்னராசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் விரைவில் முடித்துக் கொள்கிறேன். இங்கே தொழில் வளம் சிறப்புற இருப்பதற்குக் காரணம், புரட்சித்

[1984 மார்ச் 9]

தலைவர் ஆட்சியின் தொழில் கொள்கை என்பதையும், மேற்கு வங்கத்திலும், கேரளாவிலும், தொழில் வளம் குறைவதற்குக் காரணம் அங்கேயுள்ள ஆட்சிகளின் தொழில் கொள்கை என்பதையும் சுட்டிக்காட்டி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, 10-3-1984 காலை 9.00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-30 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

7. பேரவை முன்வைக்கப் பெற்ற ஏடுகள்

—எதுவுமில்லை—

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS